Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0278

Strategia privind egalitatea de gen 2025

Rezoluția Parlamentului European din 13 noiembrie 2025 referitoare la strategia privind egalitatea de gen 2025 (2024/2125(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

– având în vedere articolele 8, 10, 19, 79, 83, 151, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 1, 21, 23 și 24,

– având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat și semnat de Parlament, Consiliu și Comisie la 17 noiembrie 2017, precum și comunicarea Comisiei din 4 martie 2021 intitulată „Plan de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale” (COM(2021)0102),

– având în vedere Declarația universală a drepturilor omului și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice,

– având în vedere Convenția ONU din 18 decembrie 1979 asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei și recomandările sale generale,

– având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată la 12 decembrie 2006,

– având în vedere Observațiile finale privind rapoartele periodice combinate nr. 2 și nr. 3 ale Uniunii Europene, adoptate de Comitetul ONU pentru drepturile persoanelor cu handicap la 21 martie 2025, în special recomandările de la articolul 6,

– având în vedere Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 21 decembrie 1965,

– având în vedere Declarația și Platforma de acțiune ONU de la Beijing din 15 septembrie 1995, precum și rezultatele conferințelor de revizuire ale acesteia,

– având în vedere Rezoluția 1325 (2000) a Consiliului de Securitate al ONU din 31 octombrie 2000 privind femeile, pacea și securitatea,

– având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU din 21 octombrie 2015 și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) stabilite în aceasta, în special ODD 5, „Realizarea egalității de gen și capacitarea tuturor femeilor și fetelor”, ODD 3 „Asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor, la orice vârstă (inclusiv pentru femei și fete)”, precum și țintele și indicatorii aferenți,

– având în vedere raportul Eurostat din iunie 2024, intitulat „Dezvoltarea durabilă în Uniunea Europeană: Raport de monitorizare privind progresele înregistrate în direcția realizării ODD în contextul UE – ediția 2024”[1],

– având în vedere raportul Comisiei din mai 2023, intitulat „Analiza voluntară la nivelul UE a punerii în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă”[2],

– având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind egalitatea de remunerare din 29 iunie 1951 și Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind violența și hărțuirea din 21 iunie 2019,

– având în vedere Rezoluția Organizației Internaționale a Muncii privind munca decentă și economia îngrijirii din 14 iunie 2024,

– având în vedere Convenția Consiliului Europei din 11 mai 2011 privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), ratificată de UE în iunie 2023, și rapoartele de monitorizare a țărilor cu privire la punerea sa în aplicare, realizate de Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO),

– având în vedere raportul Consiliului Europei din aprilie 2021 intitulat „Al doilea raport general referitor la activitățile GREVIO”,

---

[1] Eurostat, „Dezvoltarea durabilă în Uniunea Europeană: Raport de monitorizare privind progresele înregistrate în direcția realizării ODD în contextul UE – ediția 2024”, 2024, https://ec.europa.eu/eurostat/documents/15234730/19397895/KS-05-24-071-EN-N.pdf/730c983a-fa93-6ce2-7905-2379de04f3e9?version=1.0&t=1718611411114.

[2] Comisia Europeană, „Analiza voluntară la nivelul UE a punerii în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă”, 2023, https://commission.europa.eu/system/files/2023-06/SDG-Report-WEB.pdf .

– având în vedere recomandările, rapoartele și rezoluțiile comisarului Consiliului Europei pentru Drepturile Omului și ale organismelor Consiliului Europei,

– având în vedere Principiile de la Yogyakarta, adoptate în noiembrie 2006, și Principiile de la Yogyakarta plus 10, adoptate în noiembrie 2017,

– având în vedere opiniile adoptate de Comitetul pentru Drepturile Omului al ONU la 31 martie 2016 în Comunicarea nr. 2324/2013, Mellet/Irlanda, nota de subsol 6, punctul 7.7, și la 29 martie 2011 în Comunicarea nr. 1608/2007, L.M.R./Argentina, punctele 9.3 și 9,

– având în vedere directivele CEE și UE adoptate începând cu 1975 privind diferitele aspecte ale egalității de tratament între bărbați și femei (Directiva 79/7/CEE[3], Directiva 86/613/CEE[4], Directiva 92/85/CEE[5], Directiva 2004/113/CE[6], Directiva 2006/54/CE[7] și Directiva 2010/41/UE[8]),

– având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între

---

3 Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/7/oj).

4 Directiva 86/613/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, inclusiv agricole, precum și protecția maternității (JO L 359, 19.12.1986, p. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1986/613/oj).

5 Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (JO L 348, 28.11.1992, p. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/85/oj).

6 Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/113/oj).

7 Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/54/oj).

8 Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/41/oj).

persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică[9] (Directiva privind egalitatea rasială) și comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Planul de acțiune al UE de combatere a rasismului pentru perioada 2020-2025” (COM(2020)0565),

– având în vedere propunerea Comisiei din 2 iulie 2008 de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426) („directiva orizontală privind combaterea discriminării”),

– având în vedere Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție[10],

– având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului[11],

– având în vedere Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor[12],

– având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului[13] („Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată”),

– având în vedere documentul de lucru al Serviciului European de Acțiune Externă din 4 iulie 2019 intitulat „Planul de acțiune al UE privind femeile, pacea și securitatea (FPS) 2019-2024”, a cărui durată a fost extinsă până în 2027 în noiembrie 2023,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 7 octombrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Cadrul strategic al UE pentru egalitatea, incluziunea și participarea romilor” (COM(2020)0620),

---

9 JO L 180, 19.7.2000, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/43/oj .

10 JO L 338, 21.12.2011, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/99/oj .

11 JO L 315, 14.11.2012, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.

12 JO L 151, 7.6.2019, p. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj.

13 JO L 188, 12.7.2019, p. 79, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1158/oj .

– având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)[14],

– având în vedere Directiva (UE) 2022/2381 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind consolidarea echilibrului de gen în rândul administratorilor societăților cotate la bursă și măsuri conexe[15],

– având în vedere Directiva (UE) 2023/970 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 de consolidare a aplicării principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare între bărbați și femei prin transparență salarială și mecanisme de asigurare a respectării legii[16],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice[17],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1500 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității de tratament și a egalității de șanse între femei și bărbați în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă și de modificare a Directivelor 2006/54/CE și 2010/41/UE[18],

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1712 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 de modificare a Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia[19] (Directiva revizuită privind combaterea traficului de persoane),

– având în vedere propunerea Comisiei din 6 februarie 2024 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor

---

14 JO L 277, 27.10.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj .
15 JO L 315, 7.12.2022, p. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2381/oj .
16 JO L 132, 17.5.2023, p. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj .
17 JO L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj .
18 JO L, 2024/1500, 29.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1500/oj .
19 JO L, 2024/1712, 24.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1712/oj .

și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (COM(2024)0060),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025”, (COM(2020)0152),

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și securitate din 25 noiembrie 2020, intitulată „Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – O agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE” (JOIN(2020)0017), a cărei durată a fost prelungită până în 2027, și documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei care o însoțește din 25 noiembrie 2020, intitulat „Obiective și indicatori pentru cadrul punerii în aplicare a Planului de acțiune pentru egalitatea de gen III (2021-25)” (SWD(2020)0284),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iunie 2020 intitulată „Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)” (COM(2020)0258),

– având în vedere Planul european de combatere a cancerului (COM(2021)0044), Misiunea UE privind cancerul și raportul final al Comisiei speciale pentru lupta împotriva cancerului,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 3 martie 2021 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030 (COM(2021)0101),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/522 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a unui program de acțiune a Uniunii în domeniul sănătății („programul «UE pentru sănătate»”) pentru perioada 2021-2027 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 282/2014[20],

– având în vedere Comunicarea Comisiei Europene privind Strategia europeană privind serviciile de îngrijire din 7 septembrie 2022 (COM(2022)0440), care urmărește să asigure servicii de îngrijire de calitate, accesibile și la prețuri abordabile, pentru a îmbunătăți situația atât pentru beneficiarii serviciilor de îngrijire, cât și pentru îngrijitori (formali și informali) (în mare parte femei),

– având în vedere Recomandarea Consiliului din 8 decembrie 2022 privind accesul la servicii de îngrijire pe termen lung de înaltă calitate și accesibile din punct de vedere financiar[21],

---

20 JO L 107, 26.3.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/522/oj.

21 JO C 476, 15.12.2022, p. 1.

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială)[22],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 25 septembrie 2024 intitulată „Punerea în aplicare a Strategiei privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2024)0420),

– având în vedere orientările politice ale Ursulei von der Leyen din 18 iulie 2024, intitulate „Europa – în fața unei alegeri. Orientările politice pentru următoarea Comisie Europeană 2024-2029”,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 7 martie 2025 intitulată „O foaie de parcurs privind drepturile femeilor” (COM(2025)0097),

– având în vedere raportul Comisiei din martie 2025 intitulat „Raportul pe 2025 privind egalitatea de gen în UE”,

– având în vedere concluziile Consiliului din 2 iunie 2006 privind sănătatea femeilor[23],

– având în vedere Hotărârea Curții de Justiție din 14 decembrie 2021, pronunțată în cauza *V.M.A./Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”*[24],

– având în vedere rezoluția sa din 11 decembrie 2013 referitoare la femeile cu dizabilități[25],

– având în vedere rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități[26],

– având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE[27],

– având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul și la alte măsuri de combatere a violenței de gen[28],

---

22 JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj.
23 JO C 146, 22.6.2006, p. 4.
24 Hotărârea Curții de Justiție din 14 decembrie 2021, *V.M.A./Stolichna obshtina, rayon „Pancharevo”* (municipalitatea Sofia, raionul Pancharevo, Bulgaria), C-490/20, ECLI:EU:C:2021:1008.
25 JO C 468, 15.12.2016, p. 128.
26 JO C 363, 28.10.2020, p. 164.
27 JO C 449, 23.12.2020, p. 102.
28 JO C 232, 16.6.2021, p. 48.

– având în vedere rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați[29],

– având în vedere rezoluția sa din 23 octombrie 2020 referitoare la egalitatea de gen în politica externă și de securitate a UE[30],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE privind egalitatea de gen[31],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la perspectiva de gen în perioada crizei COVID-19 și după această criză[32],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2021 referitoare la eliminarea decalajului digital dintre femei și bărbați: participarea femeilor la economia digitală[33],

– având în vedere rezoluția sa din 11 februarie 2021 referitoare la provocările viitoare legate de drepturile femeilor în Europa: mai mult de 25 de ani de la Declarația și Platforma de acțiune de la Beijing[34],

– având în vedere rezoluția sa din 10 iunie 2021 referitoare la promovarea egalității de gen în învățământul și carierele din domeniile științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii (STIM)[35],

– având în vedere rezoluția sa din 24 iunie 2021 referitoare la situația sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente în UE, în contextul sănătății femeilor[36],

– având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind identificarea violenței de gen ca un nou domeniu al criminalității enumerat la articolul 83 alineatul (1) din TFUE[37],

– având în vedere rezoluția sa din 14 decembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei privind combaterea violenței pe criterii de gen: violența cibernetică[38],

---

29 JO C 331, 17.8.2021, p. 5.
30 JO C 404, 6.10.2021, p. 202.
31 JO C 456, 10.11.2021, p. 208.
32 JO C 456, 10.11.2021, p. 191.
33 JO C 456, 10.11.2021, p. 232.
34 JO C 465, 17.11.2021, p. 160.
35 JO C 67, 8.2.2022, p. 137.
36 JO C 81, 18.2.2022, p. 43.
37 JO C 117, 11.3.2022, p. 88.
38 JO C 251, 30.6.2022, p. 2.

– având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2021 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană în perioada 2018-2020[39],

– având în vedere rezoluția sa din 10 martie 2022 referitoare la Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen III[40],

– având în vedere rezoluția sa din 3 mai 2022 referitoare la obținerea independenței economice a femeilor prin antreprenoriat și activități independente[41],

– având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2022 referitoare la acțiuni europene comune în domeniul îngrijirii[42],

– având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2022 referitoare la sărăcia femeilor în Europa[43],

– având în vedere rezoluția sa din 1 iunie 2023 referitoare la hărțuirea sexuală în UE și evaluarea mișcării MeToo[44],

– având în vedere rezoluția sa din 14 septembrie 2023 referitoare la reglementarea prostituției în UE: implicațiile sale transfrontaliere și impactul asupra egalității de gen și a drepturilor femeilor[45],

– având în vedere rezoluția sa din 11 aprilie 2024 referitoare la includerea dreptului la avort în Carta drepturilor fundamentale a UE[46],

– având în vedere recomandarea sa din 19 decembrie 2024 adresată Consiliului privind prioritățile UE pentru cea de a 69-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor[47],

– având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen din 9 aprilie 2025 referitor la un buget pe termen lung revizuit pentru Uniune într-o lume în schimbare,

– având în vedere raportul din 25 noiembrie 2024 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a UE (FRA), al Eurostat și al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE)

---

39 JO C 251, 30.6.2022, p. 23.
40 JO C 347, 9.9.2022, p. 150.
41 JO C 465, 6.12.2022, p. 54.
42 JO C 47, 7.2.2023, p. 30.
43 JO C 47, 7.2.2023, p. 2.
44 JO C, C/2023/1224, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1224/oj .
45 JO C, C/2024/1767, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1767/oj.
46 JO C, C/2025/1279, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1279/oj .
47 JO C, C/2025/1971, 11.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1971/oj .

intitulat „Sondajul UE privind violența de gen: principalele rezultate”,

– având în vedere indicele egalității de gen 2024, publicat de EIGE la 10 decembrie 2024,

– având în vedere studiul intitulat „Policies for long term carers” (Politici pentru îngrijitorii pe termen lung), publicat de Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară în noiembrie 2021,

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere avizul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,

– având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen (A10-0210/2025),

A. întrucât dreptul la egalitatea de tratament și dreptul la nediscriminare sunt drepturi fundamentale recunoscute în tratate[48] și în Carta drepturilor fundamentale a UE și sunt esențiale pentru dezvoltarea ulterioară a Uniunii Europene; întrucât UE are un rol esențial în eliminarea inegalităților și în promovarea egalității, astfel cum se prevede în TFUE[49];

B. întrucât egalitatea de gen este o valoare elementară a UE, un drept fundamental și un principiu-cheie al Pilonului european al drepturilor sociale, precum și o condiție esențială pentru realizarea de progrese, care impune promovarea egalității de șanse și a egalității în materie de rezultate încă din primele etape ale educației și eliminarea stereotipurilor de gen încă din copilărie; întrucât Parlamentul salută principiile incluse în declarația anexată la comunicarea Comisiei din 7 martie 2025 intitulată „Foaie de parcurs privind drepturile femeii” ca standarde minime, subliniind necesitatea unui nivel mai ridicat de ambiție;

C. întrucât statele membre au obținut în medie 71,0 puncte din 100 la indicele egalității de gen al UE din 2024, un punctaj care reprezintă o îmbunătățire foarte moderată, de 0,8 puncte, față de ediția anterioară a indicelui; întrucât există o mișcare de opoziție tot mai puternică împotriva progreselor în domeniul egalității de gen și al drepturilor femeilor, prin care se încearcă restabilirea rolurilor tradiționale de gen ca regulă, contestând realizările obținute în ceea ce privește egalitatea de gen și blocând progresele viitoare; întrucât mai multe părți interesate, inclusiv Adunarea Generală a ONU, au

---

48 Articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din TUE, articolele 8, 10, 19 și 157 din TFUE și articolele 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

49 „În toate acțiunile sale, Uniunea urmărește să elimine inegalitățile și să promoveze egalitatea între bărbați și femei.” – articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

recunoscut rezistența activă la realizările și progresele înregistrate în domeniul egalității de gen și reacțiile ostile în creștere împotriva drepturilor femeilor; întrucât mișcările împotriva problematicii genului și a drepturilor aferente amenință în mod constant drepturile fundamentale ale femeilor și fetelor și realizarea egalității de gen, iar reacțiile ostile împotriva femeilor și a drepturilor acestora manifestate la nivel mondial se resimt și în sudul global, deoarece reducerea ajutorului pentru dezvoltare afectează în principal femeile din zonele în curs de dezvoltare, iar regula „călușului mondial” (global gag rule) vizează în mod specific organizațiile de apărare a drepturilor femeilor; întrucât există o nevoie clară și urgentă de a reafirma, proteja și dezvolta egalitatea de gen și drepturile omului pentru femei și fete[50];

D. întrucât mișcările care se opun politicilor privind egalitatea de gen, diversității familiilor, căsătoriilor între persoane de același sex, sănătății sexuale și reproductive și drepturilor aferente (SRHR), precum și abordării integratoare a egalității de gen încearcă să influențeze procesul de elaborare a politicilor la nivel național și european; întrucât partidele de extremă dreaptă și ideologiile antidemocratice și fasciste, care au tot mai mult succes și sunt din ce în ce mai populare, încearcă să submineze drepturile consacrate, să împiedice progresul legislativ și să slăbească mecanismele instituționale menite să protejeze femeile, fetele și persoanele cele mai marginalizate din societatea noastră; întrucât acestea amenință realizările în ceea ce privește drepturile femeilor, egalitatea de gen și statul de drept, precum și drepturile fundamentale în general, în UE și în statele sale membre, inclusiv prin campanii coordonate de dezinformare; întrucât mecanismele prin care aceste mișcări își organizează activitățile, colectează fonduri, se mobilizează și exercită influență dincolo de frontierele naționale rămân în mare măsură insuficient cercetate, dar un raport[51] din 2021 a arătat că o rețea transnațională ia decizii financiare strategice la scară transfrontalieră; întrucât la nivel mondial se poate observa un avans îngrijorător al așa-numitei „manosfere”, în condițiile în care bărbații

---

50 Adunarea Generală a ONU, „Escalating backlash against gender equality and urgency of reaffirming substantive equality and the human rights of women and girls: Report of the Working Group on discrimination against women and girls” („Reacțiile ostile în creștere împotriva egalității de gen și necesitatea urgentă de a reafirma egalitatea de fond și drepturile omului pentru femei și fete: Raportul Grupului de lucru privind discriminarea împotriva femeilor și a fetelor”), 15 mai 2024, https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g24/073/47/pdf/g2407347.pdf

51 Forumul parlamentar european pentru drepturile sexuale și reproductive, „Tip of the Iceberg: Religious Extremist Funders against Human Rights for Sexuality and Reproductive Health in Europe” (Vârful aisbergului: finanțatorii extremiști religioși împotriva drepturilor omului aferente sănătății sexuale și reproductive în Europa), 2021, https://www.epfweb.org/node/837 .

care își asumă în mediul online rolul de influenceri pe platformele de comunicare socială promovează discursul fals potrivit căruia feminismul și egalitatea de gen sunt fenomene care se manifestă în detrimentul drepturilor bărbaților, utilizând limbajul extrem, normalizând violența împotriva femeilor și fetelor și fiind asociați din ce în ce mai puternic cu radicalizarea și ideologiile extremiste[52]; întrucât Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, ar trebui să se afle, de asemenea, în avangarda protecției drepturilor femeilor și a egalității de gen, deoarece astfel de evoluții reprezintă o amenințare directă la adresa valorilor demnității umane, libertății, democrației, egalității și statului de drept consacrate la articolul 2 din TUE; întrucât anumite propuneri ale Comisiei care vizează simplificarea reglementărilor, cum ar fi proiectul inițial al programului de lucru Orizont Europa pentru 2025, riscă să dăuneze obiectivului privind egalitatea de gen, la fel ca planul anunțat de retragere a propunerii de directivă orizontală privind combaterea discriminării; întrucât egalitatea de gen este o condiție prealabilă pentru consolidarea competitivității și realizarea unei creșteri durabile;

E. întrucât violența bazată pe gen (VBG) constituie o problemă sistemică și este în continuare un fenomen larg răspândit și endemic la nivel mondial, inclusiv în UE, având consecințe grave pentru victime și persoanele care i-au supraviețuit, inclusiv pentru femei și fete, precum și pentru societate în ansamblul său, deoarece consolidează inegalitatea sistemică de gen și perpetuează structurile nocive, bazate pe stereotipul de gen; întrucât adoptarea, în 2024, a Directivei privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice a reprezentat o etapă importantă în direcția eliminării VBG și întrucât, în prezent, va fi esențial să se asigure punerea sa în aplicare deplină și în timp util de către statele membre, recunoscând, în același timp, că trebuie să dezvoltăm în continuare răspunsuri prompte, inovatoare și eficace, inclusiv prin utilizarea instrumentelor digitale și a tehnologiilor de inteligență artificială; întrucât aproximativ o treime dintre femeile din UE care s-au confruntat cu hărțuirea sexuală au fost victime ale hărțuirii sexuale la locul de muncă[53], cu consecințe devastatoare pentru victime; întrucât acest lucru demonstrează importanța introducerii unor măsuri legislative concrete de combatere a VBG la locul de muncă, inclusiv a sprijinului pentru victime, precum și a unor măsuri ferme de prevenire; întrucât toate statele membre au semnat Convenția de la Istanbul, dar cinci state membre mai trebuie să o ratifice; întrucât UE a aderat la Convenție în 2023 în ceea ce privește chestiunile care intră sub incidența competențelor sale exclusive;

---

52 ONU Femei, „What is the Manosphere and What should we care?” (Ce este manosfera și de ce ar trebui să ne pese?), 2025, https://www.unwomen.org/en/articles/explainer/what-is-the-manosphere-and-why-should-we-care .

53 Sondajul Eurostat privind violența de gen, 2024.

F. întrucât traficul de ființe umane reprezintă una dintre cele mai flagrante încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului și ale demnității umane și este o ramură din ce în ce mai extinsă a criminalității organizate, care vizează în principal femeile, minorii și copiii, în special în scopul exploatării sexuale, având adesea drept victime predilecte femeile vulnerabile, cărora li se fac promisiuni false, doar pentru a le constrânge să accepte exploatarea sexuală și pentru a le supune unor condiții de viață inumane; întrucât traficul de ființe umane este o formă de sclavie modernă; întrucât este necesar să se combată în mod eficace cererea care creează condiții favorabile pentru toate formele de exploatare legate de traficul de persoane; întrucât există o legătură puternică între traficul de ființe umane și exploatarea sexuală;

G. întrucât abordările privind prostituția variază în statele membre, de la incriminarea furnizorului sau a utilizatorului la legalizare; întrucât femeile în situație de prostituție se confruntă cu încălcări mai flagrante ale drepturilor omului, cu mai multă violență și exploatare decât femeile în general, inclusiv cu niveluri ridicate de violență de gen, psihologică, fizică și sexuală; întrucât numeroși factori determină persoanele să intre și să rămână în branșa prostituției, inclusiv sărăcia cauzată de nedreptățile și excluziunea socială, inegalitățile, ocuparea limitată a forței de muncă și discriminarea intersecțională; întrucât ar trebui puse în aplicare politici de sprijinire a persoanelor care doresc să iasă din situația de prostituție;

H. întrucât drepturile sexuale și reproductive sunt protejate ca drepturi ale omului în legislația internațională și europeană privind drepturile omului, spre exemplu în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și Convenția europeană a drepturilor omului, și întrucât ele constituie un element esențial al asigurării complete a asistenței medicale; întrucât, în rezoluția sa din 11 aprilie 2024, Parlamentul a solicitat includerea sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente (SRHR), inclusiv a dreptului la avort, în Carta drepturilor fundamentale a UE; întrucât SRHR[54] sunt fundamentale pentru bunăstarea și emanciparea persoanelor și întrucât ele includ accesul la servicii de contracepție și la informații privind metodele de contracepție, servicii de avort legal și în condiții de siguranță și accesul la informații corecte și bazate pe știință, la tratamente pentru fertilitate, la o educație sexuală și relațională cuprinzătoare și

---

[54] Astfel cum au fost definite de Comisia Guttmacher-Lancet, „Accelerate Progress: Sexual and Reproductive Health and Rights for All – Executive Summary” (Accelerarea progreselor: Sănătate sexuală și reproductivă și drepturi pentru toți – Sinteză), https://www.guttmacher.org/guttmacher-lancet-commission/accelerate-progress-executive-summary .

adecvată vârstei, precum și la îngrijiri obstetrice și ginecologice de calitate; întrucât, în pofida unor progrese, aceste servicii și aceste informații rămân adesea indisponibile în practică în unele state membre și au fost considerate în mod tradițional ca reprezentând probleme specifice femeilor, ceea ce subminează progresele și perpetuează inegalitățile de gen; întrucât implicarea activă a bărbaților în SRHR poate contribui la combaterea normelor de gen dăunătoare, la promovarea responsabilității comune în planificarea familială și la sprijinirea drepturilor femeilor și a bunăstării acestora;

I. întrucât drepturile la sănătate, în special drepturile la sănătatea sexuală și reproductivă, sunt drepturi fundamentale care ar trebui consolidate și care nu pot fi reduse în niciun fel sau eliminate; întrucât încălcările care vizează sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, inclusiv refuzul acordării de servicii de avort legal și în condiții de siguranță și toate formele de violență obstetrică și ginecologică, constituie violență bazată pe gen și încalcă drepturile fundamentale ale omului, însă, în pofida acestui fapt, peste 20 de milioane de femei din UE nu au încă acces la avort legal și în condiții de siguranță și la alte SRHR; întrucât unele state membre aplică în continuare legi extrem de restrictive care interzic avortul, cu excepția unor circumstanțe strict definite, sau impun obstacole practice în calea accesului la acesta, determinând femeile să facă avorturi clandestine, să călătorească în alte țări sau să își ducă sarcina la termen împotriva voinței lor, ceea ce reprezintă o încălcare a drepturilor omului și o formă de violență de gen, care afectează dreptul la viață al femeilor și fetelor, siguranța și integritatea lor fizică și psihică, egalitatea, nediscriminarea și sănătatea femeilor și fetelor, supunându-le unei presiuni economice și mentale ilegitime; întrucât inițiativa cetățenească europeană intitulată „My Voice, My Choice”, care a strâns peste 1,2 milioane de semnături, invită UE să asigure accesul tuturor la avort legal și în condiții de siguranță, respectând în același timp repartizarea competențelor în temeiul tratatelor, și solicită ca UE să adopte o legislație care să creeze un mecanism financiar menit să sprijine statele membre care se alătură în mod voluntar acestei politici, cu scopul de a oferi servicii de avort în condiții de siguranță tuturor celor care nu au acces la acestea; întrucât, conform noilor studii privind violența obstetrică, între 21 % și 81 % dintre femeile care au fost incluse în studiu și care au născut au suferit una sau mai multe forme de violență obstetrică, iar rezultatele arată că lipsa consimțământului în cunoștință de cauză, acordarea de îngrijiri medicale fără consimțământul exprimat, abuzul verbal și fizic și lipsa de comunicare sunt probleme persistente în statele membre[55]; întrucât Organizația Mondială a Sănătății (OMS) afirmă că îngrijirea de calitate oferită de moașe este esențială pentru îmbunătățirea

---

55 Quattrocchi, P., „Obstetric violence in the European Union” (Violența obstetrică în Uniunea Europeană), Comisia Europeană, 2024, https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/74238fad-0b63-11ef-a251-01aa75ed71a1/language-en .

rezultatelor în materie de sănătate maternă și neonatală, reducând intervențiile și îmbunătățind experiențele femeilor în materie de nașteri[56];

J. întrucât, în Uniune, 31 % dintre femeile cu vârsta cuprinsă între 18 și 74 de ani au fost supuse violenței fizice (inclusiv amenințărilor) sau violenței sexuale la vârsta adultă, iar 20 % dintre femei au fost supuse violenței fizice (inclusiv amenințărilor) sau violenței sexuale din partea unei persoane care nu este partenerul lor, potrivit celui mai recent sondaj realizat la nivelul UE[57], iar rapoartele oficiale din 17 state membre au arătat că 788 de femei au fost ucise de partenerul lor intim sau de un membru al familiei în 2022[58]; întrucât datele arată că, pentru 57 % dintre victimele VBG, violența a avut consecințe în ceea ce privește sănătatea, de la vătămări corporale la traume psihologice pe termen lung[59], în timp ce 31 % dintre victimele violenței bazate pe gen nu au discutat niciodată cu nimeni despre experiența lor; întrucât sistemele de sprijin pentru victimele VBG din UE sunt în continuare neadecvate, iar studiile arată că doar șapte state membre pun la dispoziție suficiente centre de consiliere pentru femei, în timp ce adăposturile existente se situează mult sub nivelurile recomandate de Convenția de la Istanbul[60]; întrucât

---

56 OMS, „Midwifery education and care” (Formarea moașelor și serviciile de îngrijire acordare de acestea), https://www.who.int/teams/maternal-newborn-child-adolescent-health-and-ageing/maternal-health/midwifery .

57 Sondajul Eurostat din 25 noiembrie 2024, „Every third woman in the EU experienced gender-based violence” (Fiecare a treia femeie din UE s-a confruntat cu violența bazată pe gen): https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20241125-3 .

58 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Gender Equality Index 2024: Tackling violence against women, tackling gender inequalities” (Indicele egalității de gen pentru 2024: Combaterea violenței împotriva femeilor, combaterea inegalităților de gen), 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en .

59 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Gender Equality Index 2024: Tackling violence against women, tackling gender inequalities” (Indicele egalității de gen pentru 2024: Combaterea violenței împotriva femeilor, combaterea inegalităților de gen), 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/gender-equality-index-2024-tackling-violence-against-women-tackling-gender-inequalities?language_content_entity=en .

60 Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, „Introducing the latest Gender Equality Index thematic focus: a vital reminder to end violence against women”, 2025, https://eige.europa.eu/newsroom/news/introducing-latest-gender-equality-index-thematic-focus-vital-reminder-end-violence-against-women?language_content_entity=en .

cercetările efectuate în toate statele membre au arătat că VBG în spațiile publice și în transportul în comun reprezintă o problemă foarte importantă și că măsurile de siguranță și de sprijin pentru victime nu sunt încă suficiente;

K. întrucât infracțiunile de agresiune sexuală și viol înregistrate au crescut în perioada 2019-2022, iar datele arată că în 2022 a existat o creștere de 25 % a cazurilor documentate de agresiune sexuală asupra femeilor în UE, iar cazurile raportate de viol au crescut cu 40 % față de 2019[61]; întrucât, potrivit FRA, până la 55 % dintre femeile din Uniunea Europeană au fost victime ale hărțuirii sexuale în transportul public și întrucât există o multitudine de relatări privind agresiunile sexuale comise în diferite moduri de transport, cum ar fi cele comise de șoferii platformelor de transport la comandă și de taximetriști; întrucât toate aceste date arată că femeile nu sunt în siguranță acasă, la locul de muncă și în nicio sferă publică și că există o nevoie urgentă de a răspunde acestei stări de fapt; întrucât colectarea de date uniforme și comparabile, defalcate în funcție de gen, astfel cum sunt furnizate de EIGE, este esențială pentru elaborarea unor politici cuprinzătoare privind egalitatea de gen; întrucât Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice nu conține o definiție armonizată a infracțiunii de viol bazată pe lipsa consimțământului; întrucât, pentru a pregăti terenul pentru o legislație care să conțină o astfel de definiție, este important să se extindă lista domeniilor criminalității prevăzută la articolul 83 alineatul (1) din TFUE pentru a include VBG, deoarece aceasta îndeplinește criteriile specificate la articolul menționat;

L. întrucât violența cibernetică pe criterii de gen împotriva femeilor include diferite forme de violență din motive legate de gen sau combinate (gen și alți factori) și este săvârșită prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC), fiind asociată cu proliferarea inteligenței artificiale; întrucât anumite forme de violență cibernetică afectează în mod disproporționat femeile și fetele, îmbracă forme mai grave și au consecințe specifice și deosebit de nocive și un efect mai incapacitant asupra femeilor și fetelor, cum ar fi reducerea la tăcere, cenzurarea și alienarea femeilor și fetelor, putând să le determine pe acestea să evite sfera publică; întrucât violența cibernetică tot mai intensă și generalizată afectează zilnic femeile din UE și întrucât, potrivit FRA, femeile rămân ținta principală a anumitor forme de violență cibernetică, cum ar fi infracțiunile motivate de ură și discursurile de incitare la ură

---

61 EIGE (2025), „Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU” (Factor determinant al impactului: marcarea etapelor importante și a oportunităților pentru egalitatea de gen în UE), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg.

online[62], precum și ale dezinformării de gen, în timp ce politicienele, jurnalistele, bloggerițele, artistele, activistele, apărătoarele drepturilor omului și alte femei cu prezență publică, precum și persoanele LGBTIQ+, se confruntă cu niveluri mai ridicate de violență și abuz în mediul online[63], ceea ce afectează în mod semnificativ participarea femeilor la viața publică și posibilitățile lor de a fi reprezentate și constituie o amenințare la adresa democrației; întrucât abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor au o puternică componentă de gen, care afectează în mod disproporționat fetele în mediul online, fiind, prin urmare, considerate o formă de VBG;

M. întrucât orice persoană din UE are dreptul de acces la cele mai înalte standarde de sănătate fizică și mintală și la servicii de sprijin, dreptul la acces în timp util și la prețuri accesibile la asistență medicală preventivă și la servicii de diagnosticare de înaltă calitate, precum și dreptul de a beneficia de tratament medical, inclusiv de SRHR; întrucât UE are obligația de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane în toate politicile și activitățile Uniunii[64], fără discriminare pe criterii de sex, orientare sexuală, identitate de gen, exprimare de gen, caracteristici sexuale sau din orice alt motiv;

N. întrucât persoanele LGBTIQ+ din întreaga Europă se confruntă în continuare cu discriminare în ceea ce privește accesul la serviciile de asistență medicală, în condițiile în care 16 % dintre respondenții la sondaj au afirmat că s-au simțit discriminați de personalul medical sau de personalul serviciilor sociale din cauza identității lor, și întrucât persoanele transgen raportează niveluri deosebit de ridicate de comportament transfob și lipsit de respect din partea personalului medical; întrucât orice persoană are dreptul la autonomie și integritate corporală și nu ar trebui să fie supusă, de exemplu, practicii sterilizării forțate sau a medicalizării, ambele încălcând standardele în materie de drepturi ale omului; întrucât femeile se confruntă cu provocări multiple care le afectează negativ bunăstarea, inclusiv cu diagnostice întârziate, prejudecăți legate de durere, disparități în materie de cercetare, limitarea accesului și bariere și provocări în ceea ce privește accesul la servicii esențiale, acești factori afectând în special femeile cu dizabilități, femeile din

---

62 EIGE, „Combating cyber violence against women and girls: Developing an EU measurement framework” („Combaterea violenței cibernetice împotriva femeilor și fetelor: Dezvoltarea unui cadru al UE pentru realizarea de măsurători”), 2025, https://eige.europa.eu/publications-resources/publications/combating-cyber-violence-against-women-and-girls-developing-eu-measurement-framework .

63 Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, „Cyberviolence against women in the EU” („Violența cibernetică împotriva femeilor în UE”), Parlamentul European, 2024, https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI(2024)767146 .

64 Articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

zonele rurale, femeile migrante[65] și alte femei care se confruntă cu discriminarea intersecțională și care sunt în situații vulnerabile; întrucât bărbații sunt mai puțin predispuși să solicite asistență medicală, deoarece sunt, în general, sunt mai puțin conștienți de simptome sau tind să le minimalizeze, adesea neraportând semne de boală sau afecțiune[66]; întrucât toate statele membre care sunt părți la Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei sunt obligate să respecte angajamentele acesteia, inclusiv accesul la servicii de sănătate; întrucât asigurarea unui acces echitabil la serviciile de îngrijiri de sănătate este esențială pentru protejarea sănătății publice, promovarea incluziunii sociale și reducerea inegalităților; întrucât este necesară inițierea de acțiuni urgente pentru a cerceta în continuare și a aborda disparitatea de gen persistentă în domeniul sănătății;

O. întrucât femeile sunt mai susceptibile să se confrunte cu tulburări de sănătate mintală, cum ar fi depresia, anxietatea și singurătatea la bătrânețe, ceea ce poate contribui la probleme de sănătate mintală, în comparație cu bărbații; întrucât, de exemplu, în 2019, un procent mai mare de femei (8,7 %) decât de bărbați (5,5 %) cu vârsta de cel puțin 15 ani din UE a raportat o depresie cronică[67]; întrucât patru din cinci persoane diagnosticate cu o boală autoimună sunt femei; întrucât boala cardiovasculară rămâne principala cauză de deces la nivel mondial – la femei ratele mortalității fiind mai ridicate și prognosticul în urma evenimentelor acute fiind mai slab – aceasta reprezentând 37 % din totalul deceselor în rândul femeilor, comparativ cu 31 % în rândul bărbaților; întrucât femeile cu boli cardiovasculare sunt în mod constant subdiagnosticate, tratate necorespunzător și subreprezentate în studiile clinice, ceea ce duce la sporirea și accentuarea inegalităților în domeniul sănătății publice;

P. întrucât femeile, în toată diversitatea lor, sunt în mod constant dezavantajate de factori structurali și culturali și sunt afectate în mod disproporționat de diferite provocări, spre exemplu de consecințele crizei costului vieții, deoarece acestea tind să facă parte din segmentele cele mai sărace ale populației, reprezentând 70 % dintre cele 1,3 miliarde de persoane care trăiesc în condiții de sărăcie, sau de politicile de austeritate, care au afectat în mod disproporționat femeile, în special pe cele care provin din medii

---

65 EIGE (2025), „Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU” (Factor determinant al impactului: marcarea etapelor importante și a oportunităților pentru egalitatea de gen în UE), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg.

66 EIGE, „Health” („Sănătatea”), 2017, https://eige.europa.eu/gender-mainstreaming/policy-areas/health?language_content_entity=en.

67 Direcția Generală Servicii de Cercetare Parlamentară, „Mental health in the EU” (Sănătatea mintală în UE), 2023, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2023/751416/EPRS_BRI(2023)751416_EN.pdf .

rasializate și cu venituri mici; întrucât sărăcia este în creștere la nivelul UE și, în principal, femeile sunt cele care obțin un venit sub cel de subzistență, ceea ce le pune pe multe dintre ele în situația de nu se putea întreține pe sine și pe membrii familiilor lor, iar acest lucru este valabil într-o măsură și mai mare pentru femeile transgen, care sunt de aproape trei ori mai susceptibile să fie șomere decât media populației generale; întrucât aproape una din trei femei născute în afara UE ocupă un loc de muncă precar în UE; întrucât 18 % dintre femeile migrante sunt expuse riscului sărăciei; întrucât, în majoritatea țărilor UE, permisele de ședere și de muncă pe termen lung sunt adesea mai accesibile persoanelor considerate fi lucrători cu înaltă calificare și bine remunerați, în timp ce persoanele care sunt încadrate în sectoarele cu „calificare medie și scăzută” pot fi expuse riscului de exploatare și de muncă precară în sectoarele subevaluate; întrucât provocările unice din anumite sectoare dezavantajează în etapele inițiale femeile, un exemplu fiind cel al fermierelor care se confruntă cu obstacole specifice genului, cum ar fi lipsa accesului la terenuri, dificultatea finanțării formării și educației agricole și problemele legate de egalitatea de tratament; întrucât sărăcia și excluziunea socială au cauze structurale care trebuie eradicate și inversate, în special, prin intermediul unor politici privind ocuparea forței de muncă, locuințele, mobilitatea și accesul la serviciile publice;

Q. întrucât disparitățile de pe piața muncii, diferențele dintre bărbați și femei în ceea ce privește ocuparea forței la nivelul diferitelor sectoare și regiuni, inclusiv în regiunile ultraperiferice, precum și lipsa unor condiții de muncă echitabile și a siguranței pentru lucrătoare persistă în continuare în întreaga UE, iar diferența de remunerare între femei și bărbați este, în mare măsură, consecința unei subevaluări sistematice a muncii desfășurate în sectoarele dominate de femei, în care există o prevalență a femeilor și în care doar aproximativ 20 % dintre angajați sunt bărbați, cum ar fi îngrijirea, educația, sănătatea și bunăstarea; întrucât, prin urmare, trebuie abordată problema „remunerației egale pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de valoare egală” pentru a elimina diferența de remunerare dintre femei și bărbați; întrucât educația, în special învățământul terțiar, formarea și protecția socială, sunt factori esențiali pentru a asigura egalitatea de gen, în special pentru femeile cu vârsta de peste 55 de ani și pentru femeile care locuiesc în zone rurale, îndepărtate sau depopulate, care se confruntă cu obstacole specifice și complexe; întrucât educația este, de asemenea, esențială pentru a permite tuturor să se adapteze la schimbările de pe piața muncii și să aibă acces la oportunități de angajare de calitate;

R. întrucât, în 2023, diferența de remunerare dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană era de 13 %[68] și, în medie, în 2025, femeile din UE câștigă cu 15 % mai puțin pe oră decât bărbații; întrucât situația este mai gravă în anumite regiuni, de exemplu în zonele rurale, precum și în anumite sectoare, de exemplu în sectorul sănătății, unde decalajul este de 24 %[69], fapt care duce la disparități mari în ceea ce privește pensiile și contribuie la apariția diferențelor de venituri la bătrânețe, conducând la o situație în care femeile din UE primesc venituri din pensii mai mici în medie cu 26,1 %; întrucât dreptul la remunerație egală pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare nu este garantat, iar cauza principală a acestei discriminări trebuie abordată, fie prin aplicarea unor instrumente pentru o mai bună definire și comparare a valorii muncii, prin protejarea și consolidarea drepturilor lucrătorilor, fie prin consolidarea negocierilor colective, după caz; întrucât construirea unei economii favorabile incluziunii și abordarea disparităților de gen ar putea crește în mod semnificativ PIB-ul pe cap de locuitor al Uniunii de la 6,1 la 9,6 % până în 2050[70];

S. întrucât femeile și fetele sunt încă subreprezentate în sfera educației și a ocupării forței de muncă, în special în domeniul STIM, al IA și în sectorul digital, doar unul din șase specialiști TIC și unul din trei absolvenți de STIM fiind femei[71]; întrucât bărbații reprezintă peste 80 % dintre profesioniștii din domeniile STIM și TIC[72], iar femeile ocupă doar 41 % din locurile de muncă din domeniul științei și ingineriei din Uniune; subliniază că, deși numărul tinerelor absolvente în domeniile TIC și STIM este în creștere, disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și disparitatea salarială de gen în acest sector rămân semnificative, în special în cazul întreprinderilor nou-înființate; întrucât, în 2018, doar 22 %

---

68 EIGE (2025), „Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU” („Factor determinant al impactului: marcarea etapelor importante și a oportunităților pentru egalitatea de gen în UE”), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg.

69 OMS, „The gender pay gap in the health and care sector a global analysis in the time of COVID-19” („Diferența de remunerare între femei și bărbați în sectorul sănătății și al îngrijirii – o analiză globală în perioada pandemiei de COVID-19”), 2022, https://www.who.int/publications/i/item/9789240052895 .

70 EIGE, „Economic Benefits of Gender Equality in the European Union Overall economic impacts of gender equality” („Beneficiile economice ale egalității de gen în Uniunea Europeană. Efectele economice generale ale egalității de gen”), https://eige.europa.eu/sites/default/files/documents/economic_benefits_of_gender_equality_in_the_european_union._overall_economic_impacts_of_gender_equality.pdf.

71 EIGE, „Study and work in the EU: set apart by gender” (Oportunități de studiu și muncă în UE: diferențiere în funcție de gen), 2018.

72 Comisia Europeană, „Raportul pe 2025 privind egalitatea de gen în UE”, 2025.

dintre profesioniștii implicați în inteligența artificială la nivel mondial erau femei, o problemă care nu face decât să perpetueze și să consolideze stereotipurile și prejudecățile[73]; întrucât această discrepanță nu numai că reprezintă o oportunitate ratată pentru progresul tehnologic, creșterea economică, inovarea și reziliența UE, ci și împiedică participarea femeilor și evoluția carierelor acestora pe viitoarele piețe ale muncii; întrucât cererea tot mai mare de abilități STIM în sectoarele digital, curat și circular, precum și în industria aerospațială, de apărare și în industriile tradiționale, necesită o consolidare a talentelor feminine calificate; întrucât UE se confruntă cu numeroase provocări care îi afectează competitivitatea, iar acest lucru pune în evidență necesitatea intensificării activității economice incluzive pentru toți; întrucât accesul femeilor, în toată diversitatea lor, la toate sectoarele, inclusiv la TIC și la sectorul financiar, este esențial pentru competitivitatea economiei europene; întrucât egalitatea de gen este un factor esențial al creșterii economice, al inovării și al coeziunii sociale;

T. întrucât tehnologiile digitale emergente, inclusiv inteligența artificială, utilizarea escrocheriilor generate de inteligența artificială, crearea și diseminarea de deepfake-uri și de instrumente de nudificare, precum și hărțuirea cibernetică devin din ce în ce mai răspândite, constituie un factor de risc pentru egalitatea de gen și ar putea perpetua și aprofunda tiparele existente de inegalități de gen, discriminare și violență împotriva femeilor și a fetelor; întrucât prejudecățile de gen sunt consacrate în tehnologie, inclusiv în sistemele de IA, iar modelele de afaceri existente ale platformelor online dominante, care se bazează pe publicitatea orientată cu maximă precizie, joacă un rol în răspândirea și amplificarea discursului de incitare la ură și a diferitelor forme de violență cibernetică; întrucât canalele de comunicare socială și algoritmii lor care creează dependență tot mai mare reprezintă un factor de risc pentru bunăstarea mintală a fetelor și a femeilor, iar aceste aspecte trebuie să fie abordate dintr-o perspectivă care ține seama de problematica de gen; întrucât aceste tehnologii, dacă sunt dezvoltate de o manieră etică și sensibilă la dimensiunea de gen și sunt utilizate în mod corespunzător, pot reprezenta o oportunitate pentru femei și fete;

U. întrucât acoperirea mediatică a știrilor este adesea lipsită de o dimensiune de gen și nu contestă stereotipurile de gen; întrucât femeile sunt subreprezentate în profesiile din domeniul mass-mediei la toate nivelurile structurii de guvernanță, inclusiv în sectorul producției de informații, în procesele decizionale și în sfera proprietății asupra mass-mediei; întrucât Consiliul Europei a afirmat că „femeile reprezintă doar aproximativ un sfert din persoanele a căror voce este ascultată, despre care se citește sau care sunt

---

73 Comunicarea Comisiei din 9 martie 2021 intitulată „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital” (COM(2021)0118).

menționate în buletinele de știri, ele fiind rareori reprezentate în calitate de experte”[74]; întrucât datele din cea de-a șasea ediție a Proiectului global de monitorizare a mass-mediei au arătat că, în 2020, doar 2 % dintre știrile prezentate în Europa[75] au combătut în mod clar stereotipurile de gen[76];

V. întrucât, în întreaga UE, responsabilitățile de îngrijire atât informale, cât și formale continuă să fie îndeplinite în mod disproporționat de femei, fapt care contribuie astfel la inegalitățile structurale de gen și alimentează disparitatea de gen în materie de îngrijire prin limitarea capacității femeilor de a participa pe piața muncii, ceea ce duce la venituri și pensii mai mici și împiedică femeile să ajungă la independență economică în condiții de egalitate cu bărbații, expunându-le în același timp la riscuri pentru sănătate legate de stres[77]; întrucât femeile care se întorc pe piața forței de muncă după concediul de maternitate sau după responsabilități prelungite de îngrijire se confruntă adesea cu dificultăți în ceea ce privește reintegrarea pe piața forței de muncă, inclusiv obsolescență a competențelor, un potențial de câștig mai scăzut, oportunități reduse de avansare în carieră și discriminare la locul de muncă; întrucât astfel de obstacole contribuie la disparitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, salariile și pensiile și au efecte negative asupra bunăstării copiilor și a altor persoane aflate în întreținere, fiind necesar ca ele să fie abordate prin intervenții politice și scheme de sprijin specifice;

W. întrucât aproape 30 % dintre femeile din UE lucrează cu fracțiune de normă; întrucât, în cazul femeilor din UE, există o probabilitate mult mai mare ca acestea să fie nevoite să renunțe la munca remunerată pentru a avea grijă de copii și/sau de alte persoane aflate în întreținere și întrucât indisponibilitatea, costurile prohibitive și lipsa

---

74 Consiliul Europei, „Women in Media and artificial intelligence” („Femeile în sectorul mass-mediei și al inteligenței artificiale”), https://www.coe.int/en/web/genderequality/women-in-media-and-artificial-intelligence .

75 Lista țărilor participante: Austria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Cipru, Danemarca, Anglia, Estonia, Finlanda, Franța, Georgia, Groenlanda, Islanda, Irlanda, Italia, Luxemburg, Malta, Moldova, Țările de Jos, Irlanda de Nord, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Scoția, Serbia, Spania, Suedia, Elveția, Turcia și Țara Galilor.

76 EIGE (2025), „Impact driver: marking milestones and opportunities for gender equality in the EU” („Factor determinant al impactului: marcarea etapelor importante și a oportunităților pentru egalitatea de gen în UE”), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg.

77 EIGE, „Gender Equality Index 2019: Work-life balance” („Indicele egalității de gen pentru 2019: Echilibrul dintre viața profesională și cea privată”), https://eige.europa.eu/publications-resources/toolkits-guides/gender-equality-index-2019-report/informal-care-older-people-people-disabilities-and-long-term-care-services .

infrastructurii și a serviciilor de înaltă calitate de îngrijire a copiilor, în special în sfera publică, continuă să reprezinte o barieră semnificativă în calea participării egale a femeilor la toate aspectele vieții, inclusiv la muncă; întrucât Organizația Internațională a Muncii a pus în evidență lipsa investițiilor publice și private în îngrijirea copiilor și în alte servicii de îngrijire formală și întrucât aceasta a subliniat faptul că atitudinile părtinitoare îndelungate față de activitățile de îngrijire în general transferă costul economic și social al serviciilor de îngrijire în principal asupra femeilor; întrucât responsabilitățile de îngrijire neremunerate împiedică aproximativ 7,7 milioane de femei din UE să participe la piața muncii și întrucât există un mare potențial neexploatat în ceea ce privește echilibrarea sectorului serviciilor de îngrijire pentru economiile noastre, astfel cum a subliniat EIGE în estimările sale, conform cărora rata de ocupare a forței de muncă ar putea crește la 80 % până în 2050 dacă se aduc îmbunătățiri substanțiale în ceea ce privește egalitatea de gen[78]; întrucât, potrivit Sondajului european privind calitatea vieții realizat de Eurofound, 42 % dintre îngrijitorii neîncadrați în muncă se află în cea mai scăzută cuartilă de venit (comparativ cu 24 % dintre persoanele care nu oferă servicii de îngrijire), iar 59 % dintre îngrijitorii neîncadrați în muncă întâmpină dificultăți în a-și duce traiul (comparativ cu 46 % dintre persoanele care nu oferă servicii de îngrijire), în condițiile în care 80 % din serviciile de îngrijire sunt furnizate de îngrijitori informali, în principal femei cu vârste cuprinse între 45 și 75 de ani, ceea ce contribuie la inegalitățile de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și veniturile; întrucât aproximativ unul din patru lucrători în sistemul serviciilor de îngrijire este migrant, ceea ce este deosebit de relevant, având în vedere că aproximativ 9 din 10 lucrători remunerați care furnizează servicii de îngrijire sunt femei;

X. întrucât, în 2024, Comitetul CEDAW a formulat recomandarea generală nr. 40 privind reprezentarea egală și incluzivă a femeilor în sistemele decizionale și a inclus, printre pilonii principali ai recomandării, paritatea 50:50 între femei și bărbați în toată diversitatea lor în ceea ce privește accesul egal la sistemele decizionale și competențele egale în cadrul acestora; întrucât procentul de locuri deținute de femei în parlamentele naționale a crescut de la 11,3 % în 1995 la doar 27,2 % în 2025[79]; întrucât în UE, în 2025, doar aproximativ o treime din locurile parlamentare sunt ocupate de femei[80]; întrucât, în pofida numeroaselor inițiative politice și legislative, femeile se confruntă cu obstacole structurale,

---

78 https://commission.europa.eu/document/download/055fdbab-5786-425e-a072-652bf53d8fe4_en?filename=Gender%20Equality%20Report.pdffilename=Gender%20Equality%20Report.pdf

79 Uniunea interparlamentară, „Femeile în parlament 1995-2025”, 2025.

80 EIGE, Indicele egalității de gen, https://eige.europa.eu/gender-equality-index/2024/domain/power .

culturale și instituționale, iar cercetările arată că acestea sunt subreprezentate la toate nivelurile procesului decizional economic și politic la nivel mondial, inclusiv la nivel local și regional, și că realizarea parității de gen și a reprezentării în viața politică, precum și în sectorul afacerilor – în special în cadrul consiliilor de administrație – este o perspectivă îndepărtată, care necesită acțiuni specifice la toate nivelurile de guvernanță;

Y. întrucât urgența climatică și inegalitățile de gen sunt interconectate, iar crizele climatice perpetuează inegalitățile existente, inclusiv accesul la educație și la oportunități de angajare, accesul la terenuri și resurse naturale și controlul asupra acestora, precum și participarea la spațiile decizionale[81]; întrucât efectele dăunătoare ale schimbărilor climatice și ale degradării ecosistemelor sunt suportate în mod disproporționat de femei și fete, în special de cele care se află deja în situații de marginalizare, inclusiv în comunitățile indigene și în alte comunități care depind de resursele naturale;

Z. întrucât Uniunea se confruntă cu multiple crize, inclusiv catastrofe climatice, conflicte armate, pandemii și populism, ale căror efecte diferă de la un gen la altul; întrucât conflictele armate afectează în mod disproporționat femeile și fetele, inclusiv prin utilizarea violenței de gen ca armă de război[82], și au dus la o deteriorare generală a drepturilor femeilor, cu consecințe negative asupra exercitării depline a drepturilor omului de către femei și fete la nivel mondial; întrucât, în pofida faptului că agenda FPS este esențială pentru provocările în materie de pace și securitate ce se manifestă în prezent la nivel mondial, femeile încă nu participă în politica externă, apărare, securitate și consolidarea păcii și încă nu ocupă poziții de conducere în aceste domenii, într-o măsură pronunțat necunoscută din cauza faptului că nu sunt colectate date în acest sens; întrucât au fost concepute mai multe proiecte cu scopul de a colecta date cuprinzătoare, cum ar fi indicele #SHEcurity, care pot servi drept bune practici și exemple pentru colectarea de date la nivelul UE; întrucât femeile sunt în permanență subreprezentate în negocierile de pace, iar în 2022 ele au reprezentat doar 16 % din negociatorii din cadrul proceselor de pace active conduse de sine stătător sau împreună cu alte părți de Organizația Națiunilor Unite[83]; întrucât

---

81 United Nations Climate Change, „Closing the Gap, Boosting Ambition: Investing in Women is Key to Climate Action”, 2024, https://unfccc.int/news/closing-the-gap-boosting-ambition-investing-in-women-is-key-to-climate-action .

82 Potrivit unui raport al ONU, cazurile verificate de ONU privind violența sexuală legată de conflicte au crescut cu 50 % în 2023 comparativ cu anul precedent (UN Women, „Facts and figures: Women, peace, and security” 2025, https://www.unwomen.org/en/articles/facts-and-figures/facts-and-figures-women-peace-and-security).

83 Consiliul pentru relații externe, „Participarea femeilor la procesele de pace”, https://www.cfr.org/womens-participation-in-peace-processes/ .

includerea perspectivei de gen în politica externă și de securitate a UE înseamnă să se recunoască și să se combată dimensiunile de gen specifice și impactul unor fenomene globale precum schimbările climatice, migrația, comerțul și securitatea, dar și să se pună accentul, la elaborarea politicilor, pe experiențele și pe nevoile femeilor și ale grupurilor care se confruntă cu forme multiple și intersecționale de discriminare și de marginalizare; întrucât Planul de acțiune pentru egalitatea de gen (GAP) reprezintă strategia ambițioasă a UE pentru a contribui la obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), în special la ODD 5, și pentru a accelera progresele în ceea ce privește egalitatea de gen; întrucât emanciparea femeilor este una dintre prioritățile tuturor politicilor și acțiunilor externe ale UE și întrucât aceasta a influențat activ Agenda 2030; întrucât unul dintre angajamentele politicilor externe ale UE constă în asigurarea faptului că 85 % din toate programele noi contribuie la egalitatea de gen și la emanciparea femeilor; întrucât acest angajament lipsește în prezent în politicile interne ale UE, inclusiv la nivelul statelor membre, ceea ce prezintă riscul realizării în UE a unor progrese neuniforme în sensul egalității de gen;

AA. întrucât este interzisă discriminarea bazată pe caracteristicile enumerate la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE; întrucât multe femei, fete și grupuri vulnerabile, inclusiv persoanele cu dizabilități, persoanele care provin din medii socioeconomice defavorizate, persoanele care sunt judecate prin prisma rasei căreia îi aparțin, persoanele care provin din minorități etnice sau din familii de migranți, persoanele LGBTIQ+, în special femeile trans și intersex, romii, precum și persoanele care sunt victime ale discriminării pe motive de vârstă (atât tinerii, cât și vârstnicii) (urmează lista motivelor de nediscriminare), se confruntă în UE cu inegalități și discriminare ce au puncte comune; întrucât femeile și fetele cu dizabilități reprezintă 29,2 % din populația feminină din UE și întrucât acestea se confruntă cu excluziune și discriminare în toate domeniile vieții, precum și cu o proporție ridicată a violenței de gen; întrucât femeile și persoanele LGBTIQ+, indiferent dacă se află în tranzit sau locuiesc în centre de primire, sunt expuse frecvent unor riscuri specifice caracteristicilor de gen, inclusiv violenței, accesului insuficient la asistență medicală și insecurității juridice; întrucât acest aspect ar trebui tratat în mod specific;

AB. întrucât inegalitățile de gen sunt mai evidente în anumite sectoare, cum ar fi agricultura, serviciile financiare și de consum[84], sănătatea

---

84 Forumul Economic Mondial, „Global Gender Gap Report 2023”, https://www.weforum.org/publications/global-gender-gap-report-2023/.

și îngrijirea[85], STIM[86] și în unele zone, cum ar fi regiunile rurale, insulele și regiunile ultraperiferice; întrucât femeile din aceste zone și sectoare, care suferă de o discriminare intersecțională, se confruntă cu bariere structurale specifice care îngreunează participarea la piața muncii și accesul la asistență medicală, educație, locuințe, conectivitate digitală și servicii și infrastructuri publice esențiale, iar în unele cazuri acestea sunt complet indisponibile; întrucât zonele rurale suferă de depopulare, inclusiv regiunile ultraperiferice, segmentul de populație care pleacă cel mai frecvent fiind tinerii, în special fetele și femeile[87], ceea ce le subminează dreptul de a rămâne în zonele respective; întrucât, pentru a aborda disparitățile de gen persistente, în special în sectoarele și regiunile menționate, și pentru a garanta că femeile și fetele nu sunt ignorate la punerea în aplicare a strategiei privind egalitatea de gen, este nevoie de o abordare specifică și intersecțională;

AC. întrucât toate statele membre sunt obligate să acționeze în interesul superior al copiilor, protejând dreptul acestora la viața de familie și interzicând discriminarea pe motiv de stare civilă sau orientare sexuală a părinților lor sau din cauza metodei de concepție; întrucât este posibil ca aproximativ două milioane de copii să se confrunte în continuare cu o situație de insecuritate juridică în ceea ce privește recunoașterea familială transfrontalieră; întrucât, în 2022, Comisia a prezentat o propunere de regulament al Consiliului[88] privind filiația și crearea unui certificat de filiație european, pentru care încă se așteaptă o decizie din partea Consiliului;

AD. întrucât foaia de parcurs privind drepturile femeilor reafirmă angajamentul ferm al UE de a proteja și promova egalitatea de gen și drepturile femeilor și evidențiază principiile și viziunea pe termen lung pentru realizarea de progrese, pe care se va baza strategia privind egalitatea de gen post-2025,

1. invită Comisia să prezinte o strategie ambițioasă privind egalitatea de gen 2026-2030, care să se bazeze pe prima strategie privind

---

85 Organizația Mondială a Sănătății, „Women in the health and care sector earn 24 percent less than men”, 2022, https://www.who.int/news/item/13-07-2022-women-in-the-health-and-care-sector-earn-24-percent-less-than-men.

86 Evagorou, M., Puig, B., Bayram, D. și Janeckova, H. (2024) „Addressing the gender gap in STEM education across education – Analytical report”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2766/260477.

87 Comunicarea Comisiei din 30 iunie 2021 intitulată „O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040”.

88 Propunerea de regulament al Consiliului din 7 decembrie 2022 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea hotărârilor judecătorești și acceptarea actelor autentice în materie de filiație și privind crearea unui certificat de filiație european (COM(2022)0695).

egalitatea de gen 2020-2025, cu măsuri și obiective concrete, măsurabile și tangibile de natură legislativă și fără caracter legislativ în domeniile-cheie prezentate mai jos;

Violența de gen

2. invită Comisia să prezinte Consiliului o propunere care să includă violența de gen drept un nou domeniu al infracționalității prevăzut la articolul 83 alineatul (1) din TFUE și care să elimine fără întârziere toate formele de violență împotriva femeilor și fetelor, inclusiv violența sistemică, aceasta constituind una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor fundamentale în UE;

3. invită Comisia să publice rapid recomandarea sa privind prevenirea practicilor dăunătoare împotriva femeilor și fetelor, inclusiv a tuturor formelor de violență obstetrică și ginecologică, a malpraxisului în medicină, a avortului forțat și a sterilizării forțate, a refuzului de a acorda servicii de avort și a mutilării genitale a femeilor și a persoanelor intersexuale și să se asigure că aceasta completează Directiva (UE) 2024/1385;

4. invită Comisia să monitorizeze și să încurajeze transpunerea rapidă a Directivei (UE) 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;

5. îndeamnă Comisia să recunoască feminicidul ca infracțiune distinctă și de sine stătătoare și subliniază că înțelegerea feminicidului ca „uciderea unei femei sau a unei fete din cauza genului său” este esențială pentru înțelegerea cauzelor sale fundamentale, care sunt legate de discriminarea de gen și dezechilibrele de putere;

6. solicită din nou Comisiei să elaboreze orientări pentru statele membre cu privire la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și privind violența în toate domeniile vieții, inclusiv orientări clare privind educația cuprinzătoare și adecvată vârstei în materie de sexualitate și relații, cu accent pe educația privind consimțământul, în conformitate cu standardele internaționale, și să acorde o atenție deosebită punerii în aplicare depline și respectării tuturor articolelor din directivă, în special a articolului 35, care vizează difuzarea de materiale didactice privind consimțământul și organizarea de campanii sau programe de sensibilizare cu scopul de a crește gradul de cunoaștere a faptului că actul sexual fără consimțământ este considerat o infracțiune;

7. îndeamnă Comisia să evidențieze cât de important este elementul de raportare din Directiva (UE) 2024/1385, pentru a asigura eficacitatea directivei în prevenirea și eliminarea acestui tip de violență împotriva femeilor și fetelor; invită Comisia să acorde prioritate prevenirii violenței de gen atât în mediul online, cât și în cel offline, subliniind totodată importanța unor măsuri de prevenire adecvate, specifice și prompte, prin educație, cultură digitală, formarea

specialiștilor și campanii de sensibilizare și informare, ca element principal al combaterii violenței împotriva femeilor și fetelor, în conformitate cu dispozițiile legislației UE aferente;

8. invită Comisia să trateze nevoile specifice ale victimelor violenței de gen, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, sprijin psihosocial, locuințe pentru victime, programe de învățare pe tot parcursul vieții și servicii de îngrijire a copiilor, și solicită o protecție corespunzătoare pentru victime și supraviețuitoare, asigurând și sporind investițiile publice pe termen lung și garantând răspunsuri eficace, care ar trebui să fie structurale, intersecționale și centrate pe supraviețuitori și să abordeze cauzele sociale, economice și culturale fundamentale ale violenței de gen;

9. invită Comisia să îndemne statele membre care nu au ratificat încă Convenția de la Istanbul să o ratifice și să accelereze acest proces; invită Comisia să asigure, să monitorizeze și să promoveze procesul de punere în aplicare;

10. subliniază că grupurile marginalizate se confruntă cu un risc sporit de violență și că formele combinate de discriminare intensifică efectele violenței de gen și ale victimizării repetate; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze și, în cooperare cu statele membre, să pună în aplicare cursuri de formare obligatorii și cuprinzătoare pentru toți practicienii din domeniul dreptului, inclusiv pentru judecători și procurori, cu privire la aspecte legate de violența de gen, intersecționalitate și sprijinirea victimelor, pentru a garanta că practicienii din domeniul dreptului sunt echipați în mod corespunzător pentru a gestiona cazurile din mediul online, precum și cele din mediul offline, într-un mod sensibil la dimensiunea de gen și pluridisciplinar și pentru a garanta că victimele nu sunt supuse victimizării secundare pe durata procedurilor judiciare;

11. invită Comisia să propună acte legislative ale UE pentru ca în toate statele membre să fie incriminat violul pe baza lipsei consimțământului; constată că 14 state membre consideră că este nevoie de prezența unei anumite forme de violență pentru a incrimina violul sau nu menționează în mod explicit consimțământul; repetă că violul nu este doar o încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor și a autonomiei și integrității corporale, ci și o formă de abuz și exploatare sexuală a femeilor și fetelor, ceea ce constituie o infracțiune la nivelul UE, conform TFUE[89]; solicită statelor membre care utilizează în continuare o definiție a violului ce se bazează pe premisa existenței unui act de violență să inițieze modificări legislative pentru a alinia definiția la cele mai recente standarde internaționale și la articolul 36 din Convenția de la Istanbul;

12. atrage atenția asupra obligației legale a Comisiei și a statelor membre de a proteja drepturile femeilor și integritatea lor fizică;

---

89 Articolul 83 din TFUE.

îndeamnă Comisia să asigure transpunerea rapidă și integrală a directivei revizuite privind combaterea traficului de persoane, stabilind norme mai stricte, oferind instrumente mai puternice de combatere a traficului de persoane, inclusiv a noilor forme de exploatare sexuală, și a infracționalității organizate, de exemplu printr-o mai bună comunicare transfrontalieră, protejând în special drepturile femeilor care aparțin minorităților și drepturile migrantelor; subliniază că reducerea cererii este un instrument esențial pentru prevenirea și reducerea traficului de persoane, deoarece vizează stimulentele financiare; îndeamnă, de asemenea, Comisia și statele membre să sprijine eforturile de salvare și reabilitare a victimelor;

13. subliniază că modul în care societatea privește prostituția îi afectează înțelegerea egalității de gen și a drepturilor femeilor și transmite anumite mesaje și norme; invită Comisia să încurajeze și să susțină eforturile depuse de statele membre pentru a lua măsuri în sensul prevenirii, al dezincriminării persoanelor, în special a femeilor, în situație de prostituție, al reducerii cererii, al pedepsirii clienților, al destigmatizării și al eliminării stereotipurilor și să asigure programe de ieșire pentru persoanele care doresc să iasă din prostituție, cu finanțare suficientă, ușor accesibile și de înaltă calitate; invită statele membre să se asigure că persoanele în situație de prostituție sunt implicate activ în elaborarea politicilor privind drepturile lor; invită Comisia să sprijine aceste eforturi;

14. condamnă practica maternității de substituție, care implică exploatarea reproductivă și utilizarea corpului femeii cu intenția de a obține un câștig financiar sau un câștig de altă natură, în special în cazul femeilor deosebit de vulnerabile din țările terțe; invită Comisia să ia măsuri pentru a sprijini eradicarea acestui fenomen;

15. invită Comisia să recomande acordarea unui sprijin din partea UE pentru studii privind relația dintre violența de gen, violența din partea partenerului intim și cancer;

Îngrijiri de sănătate cuprinzătoare care iau în considerare dimensiunea de gen

16. subliniază că sănătatea este un drept fundamental și, prin urmare, toate persoanele trebuie să aibă acces la servicii de sănătate de calitate, accesibile și la prețuri abordabile; îndeamnă Comisia să asigure accesul universal la asistență medicală sensibilă la dimensiunea de gen și axată pe calitate, pacient și rezultat, în conformitate cu cele mai înalte standarde pentru femei și fete, în toată diversitatea lor, în special pentru grupurile care se confruntă cu forme intersecționale de discriminare, inclusiv persoanele cu dizabilități și care provin din medii socioeconomice defavorizate, victimele violenței de gen, persoanele rasializate și persoanele care provin din medii etnice, minoritare sau de migranți, persoanele în vârstă, LGBTIQ+, în special femeile intersexuale, persoanele

transgen și non-binare, femeile din zonele rurale și îndepărtate și din regiunile ultraperiferice, femeile însărcinate și mamele, în special mamele singure; subliniază că este necesar ca personalul medical să beneficieze de formare cu privire la problemele de sănătate sensibile la dimensiunea de gen și cu privire la modalitățile de abordare a violenței sexuale și de gen;

17. invită Comisia să abordeze de urgență disparitatea de gen în materie de sănătate, inclusiv prin abordarea nevoilor și riscurilor de sănătate specifice genurilor în toate etapele vieții, acordând în același timp o atenție deosebită bolilor care afectează în mod disproporționat femeile, abordând disparitățile de gen și prejudecățile în cercetarea medicală, formare și studiile clinice și încurajând mai multe femei să urmeze cariere în medicină; invită Comisia să prezinte un plan de acțiune specific pentru a aborda aceste probleme și să orienteze în continuare viitoarele inițiative legate de sănătate către conceptul de medicină de gen, introdus de OMS[90];

18. îndeamnă Comisia să se asigure că noua strategie privind egalitatea de gen pune un accent mai puternic pe egalitatea de gen în domeniul sănătății publice; invită Comisia să se bazeze pe înțelegerea tot mai mare a factorilor care afectează rezultatele tratamentelor, sprijinind colectarea mai multor date dezagregate, de o mai bună calitate, pentru a identifica disparitățile în materie de sănătate din cadrul subgrupurilor, care ar putea să nu fie vizibile în cadrul populației, elaborând intervenții în domeniul sănătății care să vizeze subgrupurile în care există disparități și monitorizând rezultatele în materie de sănătate ale populațiilor cu risc ridicat; observă că ar trebui să se acorde o atenție deosebită femeilor însărcinate și femeilor care alăptează;

19. solicită Comisiei să abordeze provocările persistente în domeniul sănătății mintale cu care se confruntă femeile și fetele, precum și grupurile marginalizate, și îndeamnă Comisia să asigure accesul universal la servicii de sănătate mintală sensibile la dimensiunea de gen și să sporească investițiile în unități de îngrijire a sănătății în zonele rurale și să elaboreze soluții adaptabile, cum ar fi clinicile medicale mobile;

20. invită Comisia să abordeze, la nivelul UE, discrepanțele, inegalitățile și barierele din calea accesului femeilor, în toată diversitatea lor, inclusiv al femeilor din grupuri vulnerabile, la îngrijiri de sănătate;

21. invită statele membre ale UE să asigure și să garanteze accesul la servicii medicale esențiale și la medicamente esențiale și invită Comisia să majoreze investițiile în integrarea perspectivei de gen în sistemele de sănătate; subliniază că formarea tuturor cadrelor medicale și a lucrătorilor din domeniul sănătății ar trebui să includă

---

90 OMS, Egalitatea de gen și sănătatea (https://www.who.int/health-topics/gender#tab=tab_1).

o abordare sensibilă la dimensiunea de gen; invită Comisia să se asigure că nimeni, în special femeile cu dizabilități, nu este supus unor tratamente dăunătoare, invazive sau ireversibile fără consimțământul lor și să se asigure că toate intervențiile medicale se bazează pe consimțământul personal, liber și în deplină cunoștință de cauză al fiecărei persoane;

22. îndeamnă Comisia să elaboreze o strategie cuprinzătoare a UE prin care să fie abordate nevoile de sănătate foarte specifice ale femeilor în fiecare etapă a vieții și să fie abordați factorii care afectează sănătatea femeilor și a fetelor, inclusiv prin integrarea aspectului sănătății în semestrul european;

23. evidențiază importanța cooperării și a schimbului de bune practici la nivel european, alături de utilizarea eficientă a fondurilor UE aferente pentru a aborda provocările comune din domeniul asistenței medicale și invită Comisia să îmbunătățească cooperarea dintre serviciile de politică corespunzătoare, pentru a asigura integrarea sistematică a egalității de gen în toate inițiativele legate de sănătate; invită Comisia să încurajeze și să sprijine statele membre în implementarea sau extinderea sistemelor naționale de asigurări de sănătate care oferă îngrijiri complete și la prețuri accesibile;

24. invită Comisia să dezvolte o abordare a asistenței medicale care să ia în considerare dimensiunea de gen și să trateze problemele specifice în care persistă provocări, cum ar fi sănătatea mintală, cancerul, endometrioza sau asistența medicală maternă; invită Comisia să elaboreze standarde comune la nivelul UE privind asistența acordată de moașe în faza prenatală, la naștere și postnatală și asistența medicală pentru nou-născuți și mame, pentru a actualiza Directiva UE privind activitățile de moașă[91] în conformitate cu standardele internaționale și pentru a permite cadrelor medicale să facă schimb de bune practici în acest domeniu; solicită instituirea unui cadru al UE privind utilizarea în condiții de siguranță a medicamentelor în timpul sarcinii și al alăptării;

25. invită Comisia să sprijine sistemele de sănătate în sensul elaborării, punerii în aplicare și evaluării unor strategii axate pe gen pentru prevenirea bolilor, deoarece prevenirea poate îmbunătăți calitatea vieții femeilor și a fetelor; îndeamnă, prin urmare, Comisia să pună în aplicare măsuri care se bazează pe prevenire și cresc gradul de cunoaștere a dreptului de a avea acces la servicii de asistență medicală;

26. subliniază că trebuie soluționate disparitățile teritoriale în ceea ce privește accesul la servicii de sănătate, prin asigurarea disponibilității unor servicii de sănătate care să țină cont de

---

91 Directiva Consiliului 80/155/CEE din 21 ianuarie 1980 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind accesul și exercitarea activităților de moașă (JO L 33, 11.2.1980, p. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1980/155/oj).

dimensiunea de gen în zonele rurale, îndepărtate și depopulate; invită Comisia și statele membre să investească în unități medicale mobile, în telemedicină și în formarea și detașarea cadrelor medicale în regiunile insuficient deservite;

27. invită Comisia să creeze un cadru cuprinzător și obligatoriu și să asigure accesul deplin și egal la toate serviciile de sănătate sexuală și reproductivă pentru toți locuitorii UE, indiferent dacă sunt migranți și indiferent de locul de domiciliu; observă că aceste servicii și drepturi includ servicii medicale și de moașe obstetrice, ginecologice, prenatale, de naștere și postnatale respectuoase și de înaltă calitate, precum și asistență medicală și de moașe pentru nou-născuți, informații și servicii cuprinzătoare privind planificarea familială, îngrijirea care afirmă dimensiunea de gen și accesul la reproducere cu asistență medicală și la îngrijire și tratamente pentru fertilitate, metode contraceptive moderne sigure și accesibile ca preț, la alegere, precum și dreptul la servicii sigure și legale de avort (medicale și chirurgicale), educație sexuală și relațională adecvată vârstei, prevenirea STI, profilaxia post-expunere, servicii de depistare și tratament ca parte integrantă a drepturilor omului, fără de care statul de drept nu poate fi respectat; subliniază că statele membre trebuie să se asigure că aceste servicii sunt accesibile, abordabile ca preț și nediscriminatorii; invită Comisia să recunoască toate încălcările sănătății și ale drepturilor sexuale și reproductive ale femeilor ca forme ale violenței de gen;

28. subliniază că orice strategie privind egalitatea ar trebui să abordeze toate formele de violență bazată pe gen, inclusiv regresul în ceea ce privește sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente ale femeilor și încălcarea acestor drepturi; reiterează că accesul la îngrijiri de sănătate și la serviciile publice, în special accesul la serviciile de avort și la sprijin psihologic pentru femeile care sunt victime ale violenței, ar trebui să fie considerat o prioritate; invită Comisia să aplice sancțiuni în cazul în care constată regrese în ceea ce privește drepturile femeilor, inclusiv restricții privind SRHR, accesul la servicii de avort sau la educație sexuală, regrese care trebuie considerate încălcări ale valorilor UE și care trebuie să declanșeze reacții instituționale proporționale, inclusiv proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și consecințe privind finanțarea; invită Comisia să instituie un mecanism de monitorizare și de tragere la răspundere, pentru a răspunde rapid oricăror regrese sau amenințări la adresa egalității de gen și tuturor cazurilor de încălcare a drepturilor femeilor, inclusiv a SRHR și a drepturilor persoanelor LGBTIQ+, în statele membre, precum și să utilizeze mecanismele existente sau un mecanism specific pentru a evalua măsura în care sunt respectate statul de drept și drepturile fundamentale și să includă în raportul său anual privind statul de drept un subpilon specific privind violența de gen; îndeamnă Comisia să încurajeze și să implice bărbații ca aliați activi în promovarea SRHR, pentru a aborda contextul mai general al reacțiilor negative

tot mai puternice în rândul bărbaților tineri împotriva femeilor tinere și a feminismului;

29. invită statele membre și Comisia să includă sănătatea și drepturile sexuale și reproductive, inclusiv dreptul la avort legal și în condiții de siguranță, în Carta drepturilor fundamentale a UE, astfel cum se prevede în rezoluția Parlamentului European din 11 aprilie 2024;

30. subliniază sprijinul larg al cetățenilor UE pentru a permite tuturor persoanelor din UE să aibă acces la avort în condiții de siguranță, indiferent cine sunt sau de unde provin, astfel cum se reflectă, printre altele, în inițiativa cetățenească europeană (ICE) de succes „My Voice, My Choice” (Vocea mea, alegerea mea), în care se solicită UE să adopte un act legislativ pentru crearea unui mecanism financiar menit să ajute statele membre care aderă voluntar la această politică să ofere îngrijiri pentru avort în condiții de siguranță tuturor femeilor care nu au acces la astfel de îngrijiri; invită Comisia să întreprindă rapid măsuri și să urmeze solicitarea formulată în ICE în sensul instituirii unui mecanism de solidaritate financiară între statele membre, prin care să se garanteze accesul femeilor din UE la îngrijiri pentru avort;

31. invită Comisia să emită recomandări adresate statelor membre cu privire la modalitățile de combatere a tuturor formelor de violență obstetrică și ginecologică, care includ diverse practici neglijente, înjositoare, abuzive sau dăunătoare, inclusiv, dar fără a se limita la aceasta, „sutura soțului”; solicită Comisiei să faciliteze schimburile de informații între statele membre pe tema violenței ginecologice și obstetrice și să încredințeze EIGE sarcina de a elabora un set de indicatori cantitativi și calitativi pentru a măsura prevalența și manifestarea violenței obstetrice și să aloce resurse suficiente pentru a o combate;

32. invită Comisia, în cadrul punerii în aplicare a Directivei (UE) privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, să emită orientări clare privind acordarea de îngrijiri de sănătate sexuală și reproductivă victimelor violenței sexuale, în conformitate cu standardele internaționale în materie de sănătate publică și cu drepturile omului, inclusiv cu standardele OMS privind managementul clinic al violurilor;

33. recunoaște că fertilitatea este un aspect esențial al sănătății femeilor și subliniază că trebuie tratați proactiv factorii și provocările multiple legate de fertilitate, cum ar fi lipsa accesului la îngrijiri de sănătate și tratamente legate de fertilitate sau insuficiența informațiilor și serviciilor de sprijin; îndeamnă Comisia să asigure accesibilitatea universală a informațiilor privind menținerea fertilității;

Egalitatea de gen și emanciparea femeilor în lumea muncii

34. invită Comisia să monitorizeze și să raporteze Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a Directivei privind salariul minim

adecvat[92] și a Directivei privind transparența salarială[93], inclusiv garantarea unor cerințe consistente de informare cu privire la remunerații, accesul efectiv la căi de atac judiciare pentru victimele discriminării salariale și sancțiuni corespunzătoare în caz de nerespectare, precum și transpunerea Directivei privind femeile în consiliile de administrație[94]; îndeamnă Comisia să monitorizeze și să garanteze aplicarea corectă și în timp util a acestor directive, ceea ce este de o importanță crucială pentru femei pe piața muncii și le va permite să se bucure de drepturi și condiții egale pe tot parcursul carierei lor;

35. subliniază că Parlamentul se va opune ferm oricărei intenții de retragere sau slăbire a Directivei privind transparența salarială;

36. îndeamnă Comisia să promoveze în mod activ intrarea și menținerea femeilor pe piața forței de muncă, să ia măsuri pentru a reduce disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, remunerarea și pensiile și să investească în programe de învățare pe tot parcursul vieții pentru femei și fete; invită Comisia să stabilească obiective la nivelul UE care să vizeze creșterea participării femeilor pe piața muncii; salută analiza EIGE privind principalele obstacole în calea ocupării forței de muncă în rândul femeilor în Europa, inclusiv obstacolele care împiedică munca cu normă întreagă, această analiză oferind statelor membre o bază pentru a combate obstacolele structurale din calea ocupării forței de muncă în rândul femeilor; invită Comisia să încurajeze statele membre să asigure accesul femeilor în condiții de egalitate la munca cu drepturi și cu salarii decente, inclusiv prin intermediul negocierilor colective; invită Comisia să încurajeze statele membre să ia măsuri hotărâte pentru a sancționa întreprinderile care tratează diferit bărbații și femeile și care nu respectă legislația muncii;

37. invită Comisia și statele membre să consolideze politicile și instrumentele de finanțare prin care femeile sunt susținute să revină pe piața muncii după concediul de maternitate sau după pauzele profesionale prelungite legate de responsabilitățile de îngrijire; subliniază importanța unor măsuri active pe piața muncii, a unor programe personalizate de recalificare și perfecționare profesională și a consilierii profesionale individualizate și invită Comisia să promoveze și să sprijine angajatorii care asigură posibilități de angajare flexibile și de calitate femeilor care revin în câmpul muncii; subliniază că trebuie combătută discriminarea femeilor la locul de muncă, în special a femeilor cu copii; invită Comisia să se asigure că

---

92 Directiva (UE) 2022/2041 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 octombrie 2022 privind salariile minime adecvate în Uniunea Europeană (JO L 275, 25.10.2022, p. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

93 Directiva (UE) 2023/970 (JO L 132, 17.5.2023, p. 21., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/970/oj).

94 Directiva (UE) 2022/2381 (JO L 315, 7.12.2022, p. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2381/oj).

discriminarea în contextul sarcinii și al maternității este combătută prin intermediul unor formule de lucru flexibile, care sunt concepute și comunicate în mod corespunzător; invită Comisia să propună fără alte întârzieri un act legislativ privind normele de muncă de la distanță și dreptul de a se deconecta și să asigure realizarea acestei sarcini într-un mod care ține cont de dimensiunea de gen și care nu exacerbează inegalitățile de gen existente; invită Comisia să sprijine locurile de muncă caracteristice anumitor genuri, pentru a se asigura faptul că femeile cu boli netransmisibile, boli cronice, dizabilități sau cu simptome de menopauză au drepturi și șanse egale în ceea ce privește angajarea și păstrarea locului de muncă;

38. invită Comisia și statele membre să propună un cadru legislativ pentru combaterea violenței de gen în lumea muncii, astfel încât să se asigure protecția tuturor lucrătorilor împotriva violenței de gen, inclusiv a hărțuirii, a intimidării și a oricărei forme de violență sexuală la locul de muncă; invită statele membre care încă nu au făcut acest lucru să ratifice Convenția OIM nr. 190 privind violența și hărțuirea în lumea muncii și să recunoască dreptul la o lume a muncii fără violență și hărțuire, inclusiv fără violență de gen;

39. îndeamnă Comisia să își intensifice eforturile de combatere a discriminării intersecționale cu care se confruntă femeile, fetele și persoanele cele mai vulnerabile, astfel cum se menționează în lista motivelor de nediscriminare, precum și cele afectate de automatizarea locurilor de muncă; repetă că aceste grupuri se confruntă într-o măsură mai mare cu provocări specifice sau disproporționate pe piața muncii, cum ar fi rate ridicate ale șomajului, salarii mici, locuri de muncă precare și dificultăți în ceea ce privește accesul la protecția muncii, concediul de maternitate și securitatea socială; invită Comisia să încurajeze programele care asigură egalitatea de șanse, inclusiv accesul la funcții de conducere și de luare a deciziilor, pentru toți cei care se confruntă cu discriminarea și incertitudinea de pe piața muncii; observă că acest lucru ar trebui realizat, printre altele, prin asigurarea punerii în aplicare a Directivei privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă[95] în toate statele membre, prin consolidarea organismelor de promovare a egalității, astfel cum se

---

95 Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/78/oj).

prevede în Directiva (UE) 2024/1499[96], și prin asigurarea accesului la salarii minime în condiții de egalitate cu alții; subliniază că trebuie să fie elaborate strategii specifice de ocupare a forței de muncă și de perfecționare profesională în rândul femeilor cu vârsta de peste 55 de ani și în rândul femeilor care locuiesc în regiuni rurale sau defavorizate structural, acestea confruntându-se cu bariere multiple; invită Comisia să sprijine statele membre în elaborarea unor politici incluzive pentru piața muncii, inclusiv prin intermediul instrumentelor politicii de coeziune și al Fondului social european Plus (FSE+);

40. invită Comisia să se asigure că statele membre țin seama de dimensiunea de gen atunci când reformează sistemele de pensii și adaptează vârsta de pensionare și să ia în considerare diferențele dintre modalitățile de organizare a muncii femeilor și bărbaților, inclusiv toate practicile asociate cu munca neremunerată, acordând atenție riscului mai ridicat de discriminare intersecțională cu care se confruntă femeile pe piața muncii; invită Comisia și statele membre să prezinte un plan cuprinzător pentru a răspunde disparității de gen în ceea ce privește pensiile, inclusiv prin asigurarea unui sprijin adecvat pentru îngrijirea copiilor și prin atenuarea „penalității de maternitate”, precum și prin îmbunătățirea nivelului de cultură financiară în rândul femeilor și a consilierii financiare acordate femeilor, în special pentru a reduce decalajul de investiții dintre femei și bărbați;

41. invită Comisia să revizuiască Directiva 79/7/CEE[97] privind securitatea socială, pentru a se asigura că aceasta permite adoptarea de acțiuni pozitive și contribuie la eliminarea decalajului dintre bărbați și femei privind pensiile;

---

96 Directiva (UE) 2024/1499 a Consiliului din 7 mai 2024 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității în domeniul egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, în domeniul egalității de tratament în materie de încadrare în muncă și de ocupare a forței de muncă, indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală și în domeniul egalității de tratament între femei și bărbați în materie de securitate socială și în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii și de modificare a Directivelor 2000/43/CE și 2004/113/CE (JO L, 2024/1499, 29.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1499/oj).

97 Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/7/oj).

42. subliniază că femeile reprezintă în prezent doar o treime dintre antreprenorii din UE[98], fapt ce scoate în evidență necesitatea unor măsuri specifice prin care să se elimine disparitatea de gen în rândul antreprenorilor;

43. îndeamnă Comisia să elaboreze orientări pentru statele membre, sectorul privat și societatea civilă pentru a ajuta acești actori la stabilirea unor obiective și strategii privind egalitatea de gen, inclusiv oportunități egale de conducere în economie, inclusiv pentru femeile antreprenoare, și să elimine barierele din calea înființării și deținerii de întreprinderi de către femei, pentru a reduce disparitatea de gen în antreprenoriat; invită Comisia să sprijine statele membre în aceste eforturi, să promoveze egalitatea de gen în accesul la finanțare și să combată disparitatea de gen persistentă în ceea ce privește conducerea și inovarea în afaceri;

44. reiterează faptul că disparitatea de gen în sectorul digital și în cel al IA conduce în mod inevitabil la algoritmi părtinitori; invită, prin urmare, Comisia să promoveze egalitatea de gen în întreprinderile care desfășoară activități legate de IA și de TIC, inclusiv prin finanțarea proiectelor conduse de femei în sectorul digital și prin promovarea unui număr minim de cercetătoare care să participe la cereri de finanțare a cercetării privind IA și TIC; invită Comisia să propună inițiative specifice pentru sprijinirea femeilor în domeniile științelor, tehnologiilor, ingineriei și matematicii (STIM) și pentru încurajarea fetelor să aleagă profesii din domeniile STIM, TIC și IA, inclusiv prin stabilirea unui obiectiv privind participarea cercetătoarelor la proiecte din domeniile STIM și IA, în vederea reducerii lacunelor în materie de competențe și a disparității de gen generale din acest sector; subliniază că este necesar ca interesele femeilor și ale grupurilor vulnerabile să se reflecte în tranziția digitală; invită Comisia și Eurostat să intensifice monitorizarea componenței de gen în cadrul profesiilor STIM, cum ar fi în cadrul forței de muncă din domeniul sănătății;

45. subliniază că emanciparea femeilor ca cetățeni și actori economici este atât un imperativ etic, cât și unul economic și că realizarea unei uniuni efective și echitabile a competențelor necesită eforturi specifice pentru eliminarea barierelor care limitează în prezent participarea la piața muncii, în special în rândul femeilor; îndeamnă Comisia să încurajeze activitatea economică a femeilor și să asigure egalitatea, la toate nivelurile pe parcursul întregii vieți profesionale, a tuturor persoanelor din UE, deoarece aceasta reprezintă un beneficiu pentru societatea, economia și lumea muncii europene, având în vedere că egalitatea de gen este o condiție prealabilă

---

98 Eurochambres, „Sondajul Eurochambres privind antreprenoarele 2025 – Reflectarea viziunilor femeilor antreprenoare”, https://www.eurochambres.eu/publication/eurochambres-women-entrepreneurs-survey-2025-unveiling-insights-from-the-women-entrepreneurs/ .

pentru succesul, competitivitatea și creșterea durabilă în Europa; îndeamnă Comisia să se asigure că propunerile de simplificări normative nu contravin scopului de realizare a egalității de gen;

46. subliniază că principiul egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare, consacrat în legislația UE, trebuie aplicat în practică; invită Comisia să combată disparitățile sistemice de remunerare cauzate de lipsa de recunoaștere și de valorizarea insuficientă a muncii în sectoarele dominate de femei, cum ar fi îngrijirile, asistența medicală, educația și comerțul cu amănuntul; solicită măsuri obligatorii la nivelul UE pentru a asigura, de asemenea, plată egală pentru muncă de valoare egală și îmbunătățirea condițiilor de muncă în sectoarele insuficient valorizate, dominate de femei; îndeamnă, prin urmare, Comisia să colaboreze cu statele membre și cu partenerii sociali la elaborarea unor instrumente și criterii de evaluare a locurilor de muncă neutre din punctul de vedere al genului, care să permită formularea unei definiții și o comparație la nivelul UE a „valorii muncii”, cu scopul de a valoriza și de a remunera mai just munca efectuată în sectoarele dominate de femei; constată că acest lucru ar trebui realizat prin asigurarea drepturilor de negociere colectivă, consolidarea inspecțiilor la locul de muncă și garantarea reprezentării egale a lucrătoarelor în dialogul social;

47. invită Comisia și statele membre să abordeze efectiv persistența diferențelor de remunerare între femei și bărbați, inclusiv prin alocarea fondurilor FSE+ pentru a sprijini combaterea stereotipurilor de gen în educație și în consilierea profesională și prin promovarea cartelor și inițiativelor privind diversitatea în sectorul privat și în cel public;

Sărăcia în rândul femeilor

48. invită Comisia să integreze dimensiunea de gen în viitoarea strategie de combatere a sărăciei, punând un accent puternic pe sărăcia structurală în rândul femeilor; îndeamnă Comisia și statele membre să consolideze măsurile economice și sociale de combatere a sărăciei în rândul femeilor și a excluziunii sociale a femeilor, în special în ceea ce privește accesul la locuințe decente și la prețuri accesibile, la energie și la serviciile de transport; subliniază că o locuință decentă, la un preț accesibil, este un drept fundamental care trebuie protejat și recunoscut ca o condiție prealabilă pentru exercitarea altor drepturi fundamentale; reamintește că inegalitatea în ceea ce privește locuințele împinge multe femei să trăiască în situații nedemne și nesigure, fiind expuse riscului de a-și pierde adăpostul și riscului violenței; invită Comisia să țină seama de acest lucru în viitorul său plan al UE privind locuințele la prețuri abordabile și să acorde o atenție deosebită nevoilor în materie de locuințe ale victimelor violenței de gen și asigurării unor capacități adecvate de adăpostire; subliniază că accesul la securitate socială și locuințe pentru toți ar trebui garantat în mod efectiv în statele membre și

invită Comisia să îl promoveze în mod continuu; îndeamnă Comisia să continue lupta împotriva sărăciei menstruale, care reprezintă lipsa accesului adecvat la produse și facilități de igienă menstruală, fenomen ce afectează aproximativ 10 % din populația cu menstruație din Uniune și afectează disproporționat grupurile marginalizate și vulnerabile, limitându-le participarea la viața socială, la învățământ și la viața profesională; îndeamnă Comisia să asigure accesul la produse menstruale accesibile și, ca un prim pas, să inițieze o revizuire a Directivei 2004/113/CE cu scopul de a elimina TVA-ul aplicat produselor menstruale și diferențele tarifare nejustificate – adesea denumite „taxa roz” – care generează costuri mai ridicate pentru produsele și serviciile sanitare vândute femeilor;

Drepturile femeilor și egalitatea de gen în educație, formare și mediul digital

49. subliniază importanța asigurării accesului fetelor la o educație de calitate, ca o condiție necesară pentru egalitatea de gen, emanciparea femeilor și exercitarea deplină a drepturilor lor; îndeamnă Comisia să asigure accesul incluziv din punctul de vedere al genului și al vârstei la toate nivelurile de educație și formare, promovând egalitatea de gen și eliminând stereotipurile de gen și normele societale dăunătoare, și să sprijine în special femeile, fetele și persoanele cele mai vulnerabile, care se confruntă cu discriminarea intersecțională în parcursul lor educațional; îndeamnă Comisia să se asigure că uniunea competențelor abordează dezechilibrele de gen, cu scopul de a emancipa toate persoanele din întreaga UE;

50. îndeamnă Comisia să investească în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice, pentru a combate mai eficient stereotipurile de gen în educația copiilor și a adulților, în educația și formarea profesională, în formarea la locul de muncă, în toate parcursurile educaționale formale și neformale, și să comunice editorilor orientări privind eliminarea subiectivității de gen din materialele didactice; invită Comisia să încurajeze programele obligatorii de formare pentru toți cei care lucrează în sectorul educației, inclusiv în educația informală și pentru voluntari, precum și o infrastructură sigură, mecanisme de raportare confidențială și acțiuni disciplinare;

51. invită Comisia să recunoască educația sexuală și relațională bazată pe consimțământ, cuprinzătoare, exactă din punct de vedere științific și adecvată vârstei, bazată pe drepturile omului și egalitatea de gen, ca o parte esențială a eliminării stereotipurilor de gen și a combaterii comportamentelor nocive și să elaboreze orientări ale UE adresate statelor membre privind această educație; observă că scopul ar trebui să fie acela de a înzestra tinerii cu cunoștințe despre autonomia corpului, relațiile sănătoase, sănătatea reproducerii și prevenirea violenței de gen și a discriminării; subliniază importanța protejării minorilor în mediul online împotriva conținutului pornografic violent și nociv;

52. îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a reduce disparitățile de gen, în special în sectoarele STIM, IA și cel digital, prin promovarea unei strategii integrate de consolidare a educației femeilor și fetelor de la o vârstă fragedă în aceste sectoare; subliniază că o astfel de strategie ar trebui să includă inițiative menite să motiveze femeile și fetele să urmeze parcursuri STIM și invită Comisia să asigure accesul egal al femeilor la cursuri de formare profesională, stagii și cursuri de sensibilizare în aceste domenii, promovând formarea și învățarea pe tot parcursul vieții, diseminând cele mai bune practici educaționale de succes și favorabile incluziunii, promovând femeile-model și încurajând femeile să dobândească cunoștințe și să dezvolte competențe esențiale pentru accesul lor egal la oportunități de angajare în domenii emergente, cum ar fi sectorul digital și tranziția verde, precum și în economie și afaceri în general, și să acorde prioritate diversității și incluziunii în domeniile STIM; observă că băieții ar trebui încurajați în egală măsură să intre în sectoarele educației, sănătății și cel social; subliniază că tehnologiile și platformele digitale devin esențiale în disponibilitatea generală a ofertei de educație și formare pentru femei și fete, precum și în multe procese de selecție pentru un loc de muncă; regretă impactul negativ al accesului inegal la tehnologie, care poate împiedica dezvoltarea alfabetizării digitale a femeilor și fetelor; invită Comisia să se asigure că femeile și fetele, în toată diversitatea lor, nu sunt afectate în mod disproporționat de lipsa accesului la tehnologie;

53. invită Comisia să mențină și să dezvolte în continuare o politică de toleranță zero față de toate formele de violență de gen în mediul digital; reamintește că transmiterea fără consimțământ a materialelor cu caracter intim, inclusiv a materialelor *deepfake*, urmărirea cibernetică, hărțuirea cibernetică și incitarea cibernetică la violență sau la ură (discursuri de incitare la ură) sunt incriminate în temeiul Directivei (UE) 2024/1385 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, iar definițiile acestor infracțiuni ar trebui să fie puse în aplicare în mod corespunzător de legislația națională a statelor membre; solicită consolidarea cooperării la nivelul UE în ceea ce privește depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor digitale pe criterii de gen, cum ar fi hărțuirea pe internet și propagarea fără consimțământ a unui conținut media manipulat; reliefează necesitatea unei formări judiciare și a unei capacități criminalistice digitale transfrontaliere; invită Comisia să monitorizeze în continuare și să elaboreze politici privind alte tipuri de violență de gen online, vizând în special fetele și tinerii LGBTQI+;

54. invită Comisia să integreze măsuri preventive și garanții în toate domeniile politicii digitale, acordând o atenție deosebită egalității de gen, violenței de gen și drepturilor omului, precum și protecției minorilor în mediul online; îndeamnă Comisia să asigure respectarea deplină a obligațiilor de evaluare și atenuare a riscurilor prevăzute de instrumentele existente, cum ar fi Regulamentul privind serviciile digitale, inclusiv codul său de conduită, și Regulamentul privind

inteligența artificială, elaborând, în același timp, noi propuneri de politică, de exemplu în cadrul Scutului european al democrației și al Actului privind echitatea digitală; solicită un control public al evaluărilor anuale ale riscurilor legate de violența de gen și al măsurilor de atenuare introduse de platformele online foarte mari și de motoarele de căutare online foarte mari, pentru a facilita cercetarea și o mai bună înțelegere a fenomenului;

55. invită Comisia să acorde o atenție deosebită modalităților prin care algoritmii pot reproduce și amplifica conținutul sexist sau degradant, impunând o mai mare transparență și izolând datele generate de IA în funcție de gen, pentru a identifica tendințele de discriminare; îndeamnă Comisia și statele membre să instituie politici și să pună în aplicare programe educaționale și de sensibilizare menite să prevină, să recunoască și să răspundă la violența de gen, în special în rândul tinerilor; invită Comisia să investească în cercetările care monitorizează egalitatea de gen în mass-media și în industriile digitale, inclusiv dintr-o perspectivă intersecțională;

Reconcilierea vieții private cu cea profesională și abordarea inegalităților de gen în acordarea de îngrijiri

56. invită Comisia să opereționalizeze dreptul de a acorda îngrijiri și de a beneficia de îngrijiri, drept consacrat în principiul 18 al Pilonului european al drepturilor sociale; subliniază că munca de îngrijire trebuie să fie recunoscută, remunerată și sprijinită, inclusiv ca un bun public, și solicită crearea unor sisteme de îngrijire de înaltă calitate, abordabile ca preț și accesibile, care să asigure demnitatea atât a beneficiarilor serviciilor de îngrijire, cât și a îngrijitorilor;

57. invită, așadar, Comisia să transforme Strategia europeană privind serviciile de îngrijire într-un acord european cuprinzător privind serviciile de îngrijire, destinat atât îngrijitorilor formali, cât și celor informali (majoritatea femei în ambele cazuri), care să fie dotat cu instrumente legislative și financiare obligatorii pentru a investi într-un acces universal sigur la servicii de îngrijire a copiilor, programe educaționale după programul școlar și servicii de îngrijire pe termen lung, la prețuri abordabile și de înaltă calitate; reiterează că acordul privind serviciile de îngrijire ar trebui întemeiat pe o abordare bazată pe drepturi, iar finanțarea infrastructurii serviciilor de îngrijire ar trebui să se realizeze prin impozitare progresivă și fonduri publice; subliniază că sunt necesare politici europene și naționale pentru îngrijitorii informali, care să vizeze sprijinul financiar și odihna, formarea, includerea în sistemele de pensii și de sănătate, pentru a atenua efectele negative ale activităților de îngrijire asupra carierei și independenței economice a femeilor; invită Comisia să majoreze investițiile destinate îmbunătățirii condițiilor de muncă, precum și sănătății și siguranței în sectorul îngrijirii, în care majoritatea lucrătorilor sunt femei;

58. invită Comisia să faciliteze căile legale de formalizare a statutului lucrătoarelor migrante în domeniul îngrijirii care sunt afectate în mod disproporționat de discriminarea intersecțională, să le recunoască calificările și contribuțiile importante la sistemele de îngrijire din UE, să ofere acces la locuri de muncă de calitate în conformitate cu viitoarea foaie de parcurs privind locurile de muncă de calitate și să le asigure condiții de muncă echitabile, promovând egalitatea de șanse în sectorul îngrijirii;

59. invită Comisia să îndemne statele membre să asigure transpunerea promptă și integrală a Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată și a măsurilor pe care aceasta le include; invită, de asemenea, Comisia să instituie mecanisme solide de asigurare a respectării legislației, de monitorizare și de raportare anuală prevăzute în directivă și, dacă este necesar, să inițieze proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor sau alte măsuri de asigurare a respectării legislației pentru a garanta conformitatea deplină și să aloce fonduri specifice în următorul CFM și să propună o recomandare pentru standarde de calitate la nivelul UE pentru serviciile de îngrijire pe termen lung, inclusiv personal, formare și asigurarea calității; invită Comisia să revizuiască Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată pentru a garanta că este adecvată scopului, să o consolideze prin dezvoltarea și extinderea concediului de maternitate, de paternitate și a concediului partajat de îngrijire a copilului, precum și prin îmbunătățirea stimulentelor pentru ca al doilea părinte să ia concediu pentru creșterea copilului, protejând mai mult părinții și facilitând combinarea muncii remunerate cu responsabilitățile de îngrijire; îndeamnă Comisia să extindă perioadele de concediu plătit de maternitate și paternitate în toate statele membre, să promoveze concediul netransferabil pentru creșterea copilului și să adopte măsuri pentru redistribuirea responsabilităților de îngrijire atât în cadrul gospodăriilor, cât și între stat și familii;

60. subliniază că infrastructura de transport inadecvată, lipsa conexiunilor de transport public și opțiunile de mobilitate inaccesibile financiar constituie un obstacol structural de gen în calea accesului femeilor la locuri de muncă, la educație, la servicii de sănătate și servicii de îngrijire, îndeosebi în zonele rurale, îndepărtate și cu venituri reduse; solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate investițiilor în sisteme de transport incluzive, sigure, accesibile și durabile, care să țină cont de tiparele și nevoile specifice de mobilitate ale femeilor, ca parte a eforturilor mai ample de reducere a sărăciei în materie de transport și de promovare a egalității teritoriale;

61. subliniază necesitatea de a implementa un model de „câștiguri egale – sarcini de îngrijire egale” în UE, cu scopul de a realiza un echilibru de gen mai echitabil în ceea ce privește responsabilitățile de îngrijire, pentru toate statele membre ale UE și în toate instituțiile UE; solicită promovarea fermă a concediului de paternitate, introdus

prin Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, precum și sensibilizarea cu privire la legătura strânsă dintre măsurile privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată și disparitatea de gen în repartizarea responsabilităților de îngrijire, care contribuie la decalajul în materie de ocupare a forței de muncă, remunerare și pensii; accentuează faptul că responsabilitățile de îngrijire nu trebuie să constituie o barieră în evoluția profesională a femeilor;

62. solicită instituirea unei Zile Europene a Echilibrului dintre Viața Profesională și cea Privată, în data de 20 martie a fiecărui an, care să reflecte simbolic echinocțiul de primăvară, când ziua este egală cu noaptea;

Climă, mediu și egalitate de gen

63. subliniază efectele dăunătoare pe care degradarea mediului le are asupra sănătății femeilor și fetelor, în special impactul substanțelor perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS); îndeamnă Comisia să sensibilizeze publicul cu privire la aceste legături și să asigure o abordare coordonată și cuprinzătoare a conexiunii dintre schimbările climatice și egalitatea de gen în toate activitățile sale și să pună în aplicare politici pentru a preveni distrugerea continuă a mediului și degradarea continuă a sănătății femeilor, fetelor și grupurilor vulnerabile;

64. subliniază că politica externă, de securitate și apărare ar trebui înțelese în sensul lor cel mai larg, printr-o abordare centrată pe factorul uman, care să includă dimensiunea socială, educațională, de mediu și culturală, justiția socială și climatică, toate acestea necesitând democrații și egalitate puternice, inclusiv egalitatea de gen; evidențiază că este nevoie să se pună în aplicare Agenda privind femeile, pacea și securitatea ca principiu fundamental al politicii externe și de securitate comune (PESC) a UE și reiterează că toate finanțările din cadrul PESC trebuie să țină seama de acest lucru, recunoscând în același timp aspectele mai ample ale securității; invită Comisia să facă un bilanț al progreselor înregistrate în punerea în aplicare a Agendei privind femeile, pacea și securitatea la nivelul UE și să-și prezinte concluziile Consiliului și Parlamentului European; îndeamnă Comisia să prezinte, pe baza bilanțului realizat, un plan de acțiune care să continue Planul de acțiune privind femeile, pacea și securitatea 2019-2024, adaptându-l și extinzându-l pentru a acoperi natura schimbătoare a conflictelor și noile amenințări și prezentând măsuri care să garanteze un leadership echilibrat din perspectiva de gen și sensibil la dimensiunea de gen la nivelurile decizionale ale UE; solicită ca Rezoluția ONU 1325 să fie pusă în aplicare prin Planuri naționale de acțiune privind femeile, pacea și securitatea (NAP 1325-IV) și invită Comisia și statele membre să consolideze recrutarea, menținerea și promovarea femeilor în forțele armate naționale și în misiunile civile și să

integreze perspectivele de gen în elaborarea, planificarea și implementarea politicilor de securitate și apărare;

65. solicită Comisiei să asigure o bugetare coerentă și durabilă pentru toate activitățile legate de gen în sectorul de apărare și securitate al UE, în conformitate cu Planul de acțiune al UE privind femeile, pacea și securitatea; subliniază că e nevoie de o finanțare specifică pentru acțiunile legate de gen în cadrul misiunilor politicii de securitate și apărare comune (PSAC), inclusiv a unei linii bugetare specifice pentru consilierii pe probleme de gen din misiunile civile PSAC;

66. pune în lumină faptul că situațiile de criză, cum ar fi conflictele armate, ocuparea teritoriilor, dezastrele naturale și crizele umanitare, sărăcia energetică, schimbările climatice și criza costului vieții exacerbează inegalitățile existente; observă că apărătorii drepturilor omului care se ocupă de drepturile femeilor, persoanelor LGBTIQ+ și SRHR trebuie protejați prin mecanisme specifice, în special în țările care înregistrează un regres al democrației; invită Comisia să includă gestionarea crizelor, pregătirea și securitatea în viitoarea Strategie privind egalitatea de gen post-2025;

67. invită Comisia să revizuiască din nou progresele realizate în implementarea actualului Plan de acțiune privind egalitatea de gen (GAP III) și să continue să aplice un mecanism de urmărire a cuantumurilor finanțării UE pentru egalitatea de gen alocate și distribuite în țările partenere și să prezinte rapoarte în acest sens prin intermediul GAP III; îndeamnă Comisia să mențină un ritm și un nivel de ambiție ridicate pentru implementarea planului și invită Comisia să înceapă pregătirile pentru un Plan de acțiune privind egalitatea de gen post-2027 (GAP IV) ambițios, pentru a asigura adoptarea acestuia la timp, inclusiv prin alocarea unor fonduri adecvate pentru implementarea planului în viitoarea propunere privind CFM 2028-2034; subliniază că principiile-cheie ale GAP III – abordarea bazată pe drepturile omului, incluzând SRHR, intersecționalitatea și o abordare de gen transformatoare – ar trebui să fie parte integrantă a GAP IV, iar implementarea lor concretă ar trebui consolidată; invită Comisia să majoreze sprijinul politic și financiar pentru inițiativele privind egalitatea de gen și pentru agențiile ONU, cum ar fi ONU Femei și Fondul ONU pentru Populație (UNFPA), cu un accent deosebit pe Parteneriatul pentru aprovizionare UNFPA;

68. invită Comisia să înființeze un serviciu de sprijin special, care să funcționeze prin reprezentanțele diplomatice ale UE în țările terțe, cu un mandat specific de a oferi sprijin apărătorilor drepturilor femeilor și organizațiilor la nivel global, pentru a combate mișcările ostile egalității de gen; îndeamnă Comisia și statele membre să își reafirme angajamentul față de egalitatea de gen și emanciparea femeilor la nivel mondial și să majoreze finanțarea pentru organizațiile de femei, în special în sudul global și în regiunile în care egalitatea de gen este atacată, astfel încât să se elimine deficitele în

ajutorul pentru dezvoltare acordat organizațiilor pentru drepturile femeilor cauzate de reducerea ajutorului din partea Agenției SUA pentru Dezvoltare Internațională (USAID);

69. îndeamnă Comisia să garanteze coerența între politicile interne și externe privind egalitatea de gen, în special în viitoarea Strategie pentru egalitatea de gen post-2025 (GAP III și GAP IV) și să se asigure că ele sunt coordonate cu toate celelalte strategii, cadre și planuri de acțiune relevante existente și viitoare, cum ar fi Strategia UE pentru persoanele cu dizabilități 2021-2030, Cadrul strategic al UE pentru romi privind egalitatea, incluziunea și participarea, Strategia UE privind drepturile victimelor, Strategia privind persoanele LGBTIQ și Planul de acțiune al UE împotriva rasismului; invită Comisia să asigure mai multă transparență și o implicare mai mare a părților interesate în implementarea tuturor inițiativelor legate de gen și să implice Parlamentul într-un mod mai sistematic în controlul și evaluarea acestor acțiuni;

Protejarea societății civile și a organizațiilor pentru drepturile femeilor și combaterea mișcărilor ostile egalității de gen

70. ia act cu îngrijorare de creșterea alarmantă a infracțiunilor motivate de ură și a discursurilor de incitare la ură care vizează femeile, persoanele LGBTIQ+, minoritățile rasiale sau etnice și alte grupuri marginalizate și subliniază legătura dintre deteriorarea statului de drept și a standardelor democratice și încălcarea drepturilor fundamentale, în special a drepturilor femeilor și ale minorităților; reliefează că punerea în aplicare inconsecventă a garanțiilor în statele membre conduce la o protecție inadecvată și expune anumite grupuri la riscuri mai mari de discriminare și violență; își exprimă îngrijorarea cu privire la lipsa de progrese în punerea în aplicare a legilor privind egalitatea și combaterea discriminării în unele state membre și îndeamnă Comisia să abordeze acest aspect în noua Strategie privind egalitatea de gen post-2025; se bucură că decizia de retragere a directivei orizontale împotriva discriminării a fost anulată și îndeamnă statele membre să adopte legislația fără întârziere;

71. îndeamnă Comisia să asigure un mecanism cuprinzător de monitorizare și responsabilitate pentru a aborda rapid erodarea continuă a democrației, a drepturilor femeilor și a egalității de gen, inclusiv a SRHR și a drepturilor persoanelor LGBTIQ+, care sunt intrinsec legate; invită Comisia să folosească mecanismele existente pentru a evalua respectarea statului de drept sau a drepturilor fundamentale și să dezvolte progresiv un mecanism dedicat care să cuprindă toate valorile Uniunii prevăzute la articolul 2 din TUE, cum ar fi democrația, statul de drept, drepturile fundamentale și drepturile omului, inclusiv drepturile femeilor, care să funcționeze în temeiul unui acord interinstituțional între Comisie, Parlament și Consiliu și care să asigure o abordare unificată a monitorizării anuale la nivelul tuturor statele membre și o legătură clară cu

măsurile concrete ale Uniunii pentru cazurile în care deficiențele rămân nesoluționate; constată că toate măsurile de contracarare a regresului ar trebui să reflecte o perspectivă intersecțională; îndeamnă Comisia să realizeze cercetări aprofundate despre mișcările ostile egalității de gen, pentru a obține informații mai detaliate despre operațiunile și strategiile lor de finanțare actuale; subliniază că înțelegerea acestor dinamici este crucială pentru protejarea unei Europe moderne, incluzive și tolerante;

72. atrage atenția cu mare îngrijorare asupra creșterii fenomenului „manosfera”; subliniază că algoritmii utilizați de rețelele sociale amplifică conținutul misogin extrem; îndeamnă Comisia să investigheze și să sancționeze platformele online foarte mari care nu își îndeplinesc obligațiile de eliminare a conținutului dăunător; îndeamnă Comisia să analizeze divergențele tot mai mari de atitudine dintre tinerii bărbați și femei față de egalitatea de gen, să evalueze consecințele societale, în special în spațiile online, și să elaboreze măsuri pentru a aborda și a contracara ascensiunea valorilor misogine, de extremă dreaptă în rândul băieților și tinerilor, privind egalitatea de gen și drepturile femeilor; invită, prin urmare, Comisia să promoveze în școli o educație sexuală și relațională cuprinzătoare și adecvată vârstei, să dezvolte educația și spiritul critic în domeniul mass-mediei, să combată informarea greșită și dezinformarea de gen și să abordeze stereotipurile de gen; subliniază că este nevoie de o înțelegere mai profundă a fenomenului și ideologiei „incel” (celibat involuntar) și evidențiază importanța prevenției prin mai multe politici active care să combată aceste fenomene și narativele asociate, precum și problemele de sănătate mintală și de securitate adiacente;

73. reamintește rolul crucial și indispensabil jucat de organizațiile societății civile (OSC), într-un sistem de control și echilibru al puterilor într-o democrație sănătoasă, în special de organizațiile pentru drepturile femeilor și de apărătoarele drepturilor omului, inclusiv a celor care lucrează în sectorul umanitar, în apărarea și promovarea egalității de gen, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, mai ales într-o epocă de regres politic, social și instituțional; invită Comisia să recunoască, să protejeze și să sprijine organizațiile societății civile, organizațiile pentru drepturile femeilor și apărătorii drepturilor omului pentru femei, mișcările feministe, LGBTIQ+ și de apărare a drepturilor sexuale și reproductive și să garanteze siguranța acestor entități care sunt esențiale în promovarea reformelor politice incluzive, în combaterea practicilor discriminatorii și în mobilizarea comunităților pentru apărarea drepturilor fundamentale în UE și la nivel mondial; constată că el sunt din ce în ce mai vizate de actori de extremă dreaptă și care luptă împotriva drepturilor; invită Comisia să includă ca pilon orizontal în politicile UE și în Strategia privind egalitatea de gen post-2025 acțiunile și recomandările referitoare la protejarea și sprijinirea organizațiilor societății civile care se ocupă de drepturile femeilor, egalitatea de gen și antidiscriminare;

74. îndeamnă Comisia să asigure o finanțare sustenabilă și accesibilă pentru organizațiile pentru drepturile femeilor, inclusiv prin intermediul noului CFM și să își mențină și să își consolideze angajamentul de a sprijini societatea civilă, inclusiv prin finanțare acordată prin programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori (CEDV), asigurându-se că acesta rămâne un instrument solid pentru abordarea amenințărilor emergente la adresa drepturilor și libertăților; invită, în particular, Comisia să mențină CEDV ca program de sine stătător în gestiune directă și să-i majoreze substanțial finanțarea pentru a răspunde nevoilor OSC subfinanțate și amenințărilor și provocărilor tot mai mari la adresa spațiului civic și a valorilor UE; îndeamnă Comisia să mențină componenta dedicată egalității de gen și drepturilor femeilor, inclusiv SRHR, precum și componentele dedicate, cum ar fi Daphne, care ar trebui să rămână un program autonom cu o linie bugetară separată în noul CFM pentru a combate violența de gen și discriminarea, inclusiv împotriva persoanelor LGBTIQ;

75. avertizează că o parte semnificativă a finanțării care stimulează creșterea mișcărilor ostile egalității de gen în întreaga UE provine de la actori străini; reiterează că toate finanțările trebuie să respecte valorile comune ale Uniunii, consacrate la articolul 2 din TUE și în Carta drepturilor fundamentale, garantând că sprijinul financiar întărește valorile democratice ale UE; invită Comisia să revizuiască și să auditeze toate finanțările actuale, ținând seama de dimensiunea de gen, pe baza principiului de „a nu face rău”, pentru a se asigura că niciun fond al UE nu este direcționat către obiective și proiecte antidemocratice și ostile egalității de gen; îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape execuția în statele membre a fondurilor care fac obiectul gestiunii partajate, destinate promovării egalității de gen și sprijinirii societății civile, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale pentru drepturile femeilor, pentru a se asigura că cererile de propuneri în vederea obținerii acestor fonduri nu sunt suspendate sau reținute în mod deliberat;

76. îndeamnă Comisia să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare de către statele membre a hotărârilor pronunțate atât de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și de CJUE, punând un accent deosebit pe cele privind egalitatea de gen, nediscriminarea și drepturile minorităților, garantând respectarea deplină a obligațiilor internaționale;

Mijloace transversale de realizare a egalității de gen

77. solicită o finanțare adecvată pentru cercetarea UE în domeniul egalității de gen, inclusiv pentru Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și Agenția UE pentru Drepturi Fundamentale, și prin intermediul unor instrumente precum proiectele planurilor pentru egalitatea de gen finanțate de Orizont Europa; solicită o metodologie îmbunătățită, care să identifice nu numai beneficiarii fondurilor UE, ci și potențialul

transformator al programelor; îndeamnă Comisia să se asigure că fondurile UE sunt acordate numai proiectelor care respectă drepturile și principiile fundamentale ale UE, inclusiv egalitatea de gen, accesul la SRHR și eliminarea violenței de gen; îndeamnă Comisia să asigure o tranziție justă și echitabilă din punct de vedere social, care să funcționeze pentru toți, elaborând o strategie intersecțională transformatoare din punctul de vedere al genului pentru a soluționa probleme vitale și subliniază necesitatea de a crește substanțial investițiile în serviciile sociale esențiale, cu scopul de a contribui la independența, egalitatea și emanciparea femeilor;

78. recunoaște că multe femei se confruntă cu inegalități și discriminări intersecționale în UE și îndeamnă Comisia să dezvolte în continuare aplicarea intersecționalității ca principiu transversal în noua Strategie privind egalitatea de gen post-2025 și în toate măsurile legislative și nelegislative;

79. îndeamnă Comisia și statele membre să abordeze intersecționalitatea în toate politicile legate de egalitatea de gen, recunoscând că violența și discriminarea de gen sunt agravate și de factori precum vârsta, rasa, etnia, dizabilitatea, statutul de minoritate, identitatea de gen și orientarea sexuală, și că intersectarea acestor factori creează forme multiple și unice de discriminare care necesită măsuri țintite, specifice contextului;

80. invită Comisia să se asigure că măsurile acoperă întreg teritoriul UE și că oferă instrumente eficace pentru a aborda disparitățile regionale în materie de egalitate de gen, atât între statele membre ale UE, cât și în cadrul acestora și al regiunilor acestora; subliniază că aceste măsuri ar trebui să fie adaptabile și să dispună de resurse adecvate pentru a combate disparitățile de gen, ținând cont de resursele disponibile, de accesibilitate și de nivelul de progres al fiecărei regiuni;

81. regretă că, în pofida rolului vital pe care îl joacă femeile din zonele rurale în menținerea comunităților lor și a viabilității agriculturii, contribuția lor este adesea nerecunoscută și ele continuă să se confrunte cu numeroase provocări, printre care oportunitățile limitate de angajare, accesul mai redus la servicii, infrastructura mai puțin dezvoltată și subreprezentarea în procesul decizional; invită Comisia să creeze și să pună în aplicare subprograme și activități dedicate femeilor din zonele rurale;

Mediul instituțional pentru realizarea egalității de gen

82. invită Comisia să întărească și să susțină formațiunea Consiliului dedicate egalității de gen, care să reunească miniștrii și secretarii de stat responsabili cu egalitatea de gen și care să se dedice problemelor drepturilor femeilor și egalității de gen, cu scopul de a oferi măsuri comune și concrete, inclusiv prin președințiile

Consiliului, și de a garanta discutarea problemelor legate de egalitatea de gen la cel mai înalt nivel politic;

83. îndeamnă Comisia să monitorizeze și să încurajeze punerea în aplicare rapidă a Directivei privind standardele pentru organismele de promovare a egalității (Directiva (UE) 2024/1499) și să prezinte o recomandare statelor membre cu privire la standardele de funcționare și sarcinile acestora, pentru a facilita transpunerea corectă a directivei și a asigura armonizarea înființării organismelor de promovare a egalității în întreaga Uniune; subliniază că este important ca UE să adere la Convenția europeană a drepturilor omului și invită Comisia să ia măsuri pentru atingerea acestui obiectiv, solicitând avizul juridic al CJUE;

84. salută cooperarea constructivă a EIGE și activitatea sa specifică, care joacă un rol esențial în colectarea adecvată a datelor, în analiza datelor defalcate comparabile, în furnizarea de cercetări și orientări instituțiilor UE și statelor membre, precum și în monitorizarea punerii în aplicare a legislației UE relevante din punctul de vedere al genului în toate statele membre ale UE; invită Comisia să se asigure că EIGE dispune de resurse financiare și umane suficiente și de o capacitate necesară pentru a-și putea îndeplini în mod eficace sarcinile; reamintește că EIGE s-a confruntat cu probleme persistente de personal insuficient, care au fost agravate și mai mult de creșterea bruscă a cererilor de asistență tehnică; solicită, prin urmare, să se aloce noi agenți temporari pentru EIGE;

85. invită Comisia să consulte și să implice în mod activ femeile și fetele cu dizabilități, prin intermediul organizațiilor lor reprezentative, în pregătirea și punerea în aplicare a Strategiei privind egalitatea de gen post-2025;

86. invită Comisia să recunoască rolul important pe care îl joacă organizațiile societății civile și actorii de la diferite niveluri, cum ar fi comunitățile rurale, grupurile de acțiune locală, municipalitățile locale și regionale, precum și mediul academic și instituțiile precum Comitetul Regiunilor, în realizarea egalității de gen; invită, prin urmare, Comisia să urmeze o abordare incluzivă și să implice îndeaproape toate aceste părți interesate pentru a contribui la atingerea obiectivelor Strategiei privind egalitatea de gen post-2025;

87. subliniază importanța cooperării cu experții în domeniu; invită Comisia să se asigure, de asemenea, că politicile privind egalitatea de gen sunt finanțate corespunzător și sprijinite la nivel local și regional și că fondurile de coeziune și de redresare ale UE includ cerințe pentru obiective clare privind egalitatea de gen, pentru a garanta că dezvoltarea regională contribuie mai degrabă la reducerea disparităților de gen decât la adâncirea inegalităților, deoarece acestea au o influență directă asupra unei serii de domenii care afectează egalitatea de gen, cum ar fi ocuparea forței de muncă, educația, infrastructura de îngrijire, sănătatea, sprijinul pentru

femeile victime ale violenței, precum și planificarea urbană și transportul sensibile la dimensiunea de gen;

88. invită Comisia să asigure și să îmbunătățească – în cooperare cu EIGE și Eurostat – colectarea, raportarea și analiza periodică, fiabilă și adecvată a datelor comparabile defalcate în funcție de gen la nivelul UE și al statelor membre; invită Comisia să elaboreze o metodologie comună de urmărire pentru colectarea datelor, în cazul în care acestea nu sunt disponibile, și subliniază necesitatea elaborării unor definiții orizontale ale UE, pentru a facilita evaluările impactului de gen în domeniile de politică ale Uniunii; invită Comisia să îmbunătățească, în special, colectarea de date privind prevenirea, urmărirea penală și sancționarea violenței de gen, inclusiv a feminicidului, a violului și a altor forme de violență sexuală, prin înregistrarea de date cuprinzătoare și comparabile privind atât victimele, cât și autorii, defalcate în funcție de sex, grupă de vârstă, relația dintre victimă și autorul infracțiunii și tipul de infracțiune, astfel cum sunt enumerate în Directiva privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice și, acolo unde este posibil, în funcție de gen, identitate de gen, origine rasială sau etnică, orientare sexuală, caracteristici sexuale, dizabilitate și statutul de cetățenie, și să se asigure că datele sunt revizuite periodic și utilizate pentru a orienta elaborarea politicilor, alocarea resurselor și alte măsuri menite să prevină și să abordeze violența sexuală și alte forme de violență de gen; încurajează cooperarea statelor membre cu societatea civilă în vederea garantării drepturilor victimelor și a elaborării unor politici specifice;

89. evidențiază că condiția prealabilă pentru elaborarea politicilor privind egalitatea de gen este alocarea de resurse adecvate și punerea în aplicare a Strategiei privind egalitatea de gen post-2025;

°

° °

90. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.